

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO
projektu zintegrowanego planu inwestycyjnego dla działki
nr ewid. 210 oraz części działki nr ewid. 62, obręb ewidencyjny
Jeżewo Wesel, gmina Raciąż

Opracowanie:

tel. (+48) 61 307 03 53

e-mail: biuro@konceptpracownia.pl

www.konceptpracownia.pl

mgr Michał Chlebowski

inż. Zofia Koralewska

Michał Chlebowski
urbanista
nr wpisu do Zarządki Okręgowej
Inżynierów Urbanistów Z-551

Zofia Koralewska

Poznań – Raciąż, 15.09.2026 r.

SPIS TREŚCI

1. Wstęp	3
1.1. Podstawa formalno-prawna	3
1.2. Cel sporządzenia prognozy	3
1.3. Zawartość prognozy	3
2. Metoda opracowania	4
3. Informacja o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami	6
4. Charakterystyka gminy Raciąż	9
4.1. Położenie geograficzne	10
4.2. Budowa geologiczna i gleby	11
4.3. Wody powierzchniowe i podziemne	12
4.4. Powietrze i klimat	16
4.5. Obszary chronione na podstawie przepisów szczególnych	17
5. Charakterystyka, analiza i ocena stanu środowiska na obszarze objętym opracowaniem	19
5.1. Stan zagospodarowania i środowiska przyrodniczego	19
5.2. Potencjalne zmiany zagospodarowania oraz stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu	23
5.3. Stan środowiska na obszarze objętym przewidywanym znaczącym oddziaływaniem	24
5.4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody	26
6. Przewidywane oddziaływanie na środowisko i jego elementy	28
6.1. Wpływ na różnorodność biologiczną, faunę i florę	29
6.2. Wpływ na ludzi	32
6.3. Wpływ na wodę	34
6.4. Wpływ na powietrze	39
6.5. Wpływ na powierzchnię ziemi	40
6.6. Wpływ na krajobraz	41
6.7. Wpływ na klimat	43
6.8. Wpływ na zasoby naturalne	44
6.9. Wpływ na zabytki	44
6.10. Wpływ na dobra materialne	44
6.11. Przewidywane oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru	45
7. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru	46
8. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele, przedmiot ochrony i integralność obszaru Natura 2000	47
9. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu ponadlokalnym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu	48
10. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania	51
11. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	52
12. Podsumowanie, wnioski, zalecenia	52
13. Streszczenie w języku niespecjalistycznym	53

Załącznik: Mapa z położeniem obszaru planu

1. Wstęp

1.1. Podstawa formalno-prawna

Sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko w ramach strategicznej oceny oddziaływania na środowisko jest wymagane przez ustawę z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2026 r. poz. 670). Przeprowadzenie tej procedury jest obowiązkowe przy opracowywaniu miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, w tym zintegrowanych planów inwestycyjnych, poza wyjątkami określonymi w tej ustawie. Obowiązek ten nałożony jest także przez ustawę z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym* (Dz. U. z 2026 r., poz. 538).

Strategiczna ocena oddziaływania na środowisko obejmuje w szczególności następujące działania:

- uzgodnienie stopnia szczegółowości informacji zawartych w prognozie oddziaływania na środowisko,
- sporządzenie prognozy oddziaływania na środowisko,
- uzyskanie wymaganych ustawą opinii,
- zapewnienie możliwości udziału społeczeństwa w postępowaniu.

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko stanowi jedną z części strategicznej oceny oddziaływania na środowisko przeprowadzanej dla projektu zintegrowanego planu inwestycyjnego dla działki nr ewid. 210 oraz części działki nr ewid. 62, obręb ewidencyjny Jeżewo Wesel, gmina Raciąż, zwanego dalej „planem”.

1.2. Cel sporządzenia prognozy

Celem opracowania prognozy jest identyfikacja wpływu projektowanych rozwiązań planistycznych na środowisko przyrodnicze oraz ocena skuteczności przyjętych rozwiązań proekologicznych zawartych w planie.

Prognozy oddziaływania na środowisko pozwalają uświadomić mieszkańcom gminy i przedstawicielom samorządu terytorialnego środowiskowe aspekty planowanego rozwoju, a organom administracyjnym winny ułatwiać rozstrzyganie o zgodności ustaleń planu z prawem.

Prognoza oddziaływania na środowisko jest także istotną częścią strategicznej oceny oddziaływania na środowisko. Na jej podstawie wydawana jest opinia odpowiednich instytucji odpowiedzialnych za opiniowanie i uzgadnianie projektu planu.

1.3. Zawartość prognozy

Zakres i stopień szczegółowości prognozy dla przedmiotowego projektu planu został ustalony w pełnym zakresie zgodnie z ustawą *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko*. Według zapisów tej ustawy prognoza oddziaływania na środowisko:

1) zawiera:

- a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- c) propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym,

- f) oświadczenie autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – kierującego tym zespołem, o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2, stanowiące załącznik do prognozy;
 - g) datę sporządzenia prognozy, imię, nazwisko i podpis autora, a w przypadku gdy wykonawcą prognozy jest zespół autorów – imię, nazwisko i podpis kierującego tym zespołem oraz imiona, nazwiska i podpisy członków zespołu autorów;
- 2) określa, analizuje i ocenia:
- a) istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu,
 - b) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
 - c) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody*,
 - d) cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu,
 - e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na: różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;
- 3) przedstawia:
- a) rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
 - b) biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru – rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

W prognozie uwzględnia się także informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem planu. W przypadku projektów miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego mogą to być prognozy oddziaływania na środowisko dla planu ogólnego gminy lub dotychczas obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego znajdujących się na terenie opracowania albo w jego sąsiedztwie.

2. Metoda opracowania

Procedura strategicznej oceny oddziaływania na środowisko przebiegała równolegle do toku sporządzania planu, będącego przedmiotem opracowania.

Pierwszym etapem była inwentaryzacja urbanistyczna obszaru objętego planem.

Dokonano wizji terenu oraz analizy odpowiednich materiałów (w tym: zdjęć satelitarnych, lotniczych, map) przedstawiających stan istniejący zagospodarowania i zabudowy, a także terenów niezabudowanych, w tym zieleni oraz występujących roślin i zwierząt, aby jak najbardziej szczegółowo scharakteryzować dany teren, jego środowisko przyrodnicze oraz powiązania z otoczeniem.

Następnie zapoznano się z dokumentami strategicznymi przedstawiającymi uwarunkowania danego obszaru (w tym także środowiskowe) oraz kierunek rozwoju przestrzennego (głównie uwarunkowania i kierunki rozwoju zapisane i przedstawione w planie ogólnym gminy). W celu scharakteryzowania i oceny stanu środowiska (oraz poszczególnych jego elementów) posłużono się także innymi opracowaniami, raportami o stanie środowiska, a także danymi odnoszącymi się bezpośrednio lub w przypadku ich braku, pośrednio do analizowanego terenu. Dzięki opisom środowiska wykraczającym poza granice opracowania można uzyskać informacje o powiązaniach badanego obszaru z regionalnym i krajowym systemem środowiska przyrodniczego, co jest pomocne w określeniu ponadlokalnego znaczenia poszczególnych elementów środowiska na terenie objętym opracowaniem.

W przedstawionej prognozie wykorzystano między innymi następujące źródła (w tym źródła internetowe) oraz akty prawne:

- Ustawa z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2026 r. poz. 670);
- Ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. *o ochronie przyrody* (Dz. U. 2026 poz. 13);
- Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 r. *Prawo ochrony środowiska* (Dz. U. 2025 poz. 647 ze zmianami);
- Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 września 2019 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2019 r. poz. 1839);
- Zmiana Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 maja 2022 r. *w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* (Dz. U. z 2022 r. poz. 1071);
- Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady *w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko*;
- Europejska Konwencja Krajobrazowa, Florencia 2000;
- Plan ogólny gminy Raciąż;
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie mazowieckim, Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Warszawie;
- www.psh.gov.pl – Państwowa Służba Hydrogeologiczna;
- geoportal.pgi.gov.pl – Państwowy Instytut Geologiczny, Państwowy Instytut Badawczy;
- btsearch.pl – wyszukiwarka stacji bazowych telefonii komórkowej GSM i UMTS;
- www.geoportal.gov.pl – Geoportal;
- Główny Urząd Statystyczny – Bank Danych Lokalnych;
- A. Richling, J. Solon, A. Macias, J. Balon, J. Borzyszkowski, M. Kistowski, *Regionalna geografia fizyczna Polski*, Bogucki Wydawnictwo Naukowe, Poznań 2021;
- Matuszkiewicz J.M., 1993, *Krajobrazy roślinne i regiony geobotaniczne Polski*, Prace Geograficzne IGI PAN, 158;
- Ewidencja gruntów i budynków gminy Raciąż.

3. Informacja o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami

Ustalenia, które powinny się znaleźć w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego zawarte są w art. 15 ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. *o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym*.

Ryc. 1. Załącznik graficzny do uchwały intencyjnej

Plan obejmuje obszar o powierzchni 1,06 ha. W chwili obecnej w granicach planu nie obowiązują ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. W obowiązującym planie ogólnym gminy Raciąż, przyjętym przez Radę Gminy Raciąż Uchwałą Nr XXXIII.212.2026 z dnia 26 sierpnia 2026 r. obszar planu został oznaczony symbolami 33SP, 43SO oraz 1012SZ.

Celem uchwalenia planu jest umożliwienie lokalizacji zabudowy produkcyjnej. Wniosek o uchwalenie ZPI został złożony przez w dniu 2026 r. do Rady Gminy Raciąż, za pośrednictwem Wójta Gminy Raciąż. Do wniosku został dołączony projekt zintegrowanego planu inwestycyjnego wraz z załącznikami.

Wójt wystąpił do Rady Gminy Raciąż o wyrażenie zgody na opracowanie planu, która po rozpatrzeniu wniosku inwestora w dniu 2026 r. podjęła Uchwałę Nr/...../2026 w sprawie wyrażenia zgody na przystąpienie do sporządzenia zintegrowanego planu inwestycyjnego dla działki nr ewid. 210 oraz części działki nr ewid. 62, obręb ewidencyjny Jeżewo Wesel, gmina Raciąż.

Po przeprowadzeniu negocjacji w sprawie umowy urbanistycznej obejmującej inwestycję uzupełniającą (zagospodarowanie pobocza oraz budowa zjazdu z drogi lokalnej oznaczonej na rysunku planu symbolem 1KDL w granicach działki nr ewid. 62 na obszar inwestycji głównej), wprowadzono zmiany do projektu planu. Sporządzono również prognozę oddziaływania na środowisko, a także projekt umowy urbanistycznej.

W projekcie planu wyznaczono następujące przeznaczenia terenów:

- 1) teren produkcji, oznaczony na rysunku planu symbolem 1P;
- 2) teren drogi lokalnej, oznaczony na rysunku planu symbolem 1KDL;
- 3) teren zieleni naturalnej, oznaczony na rysunku planu symbolem 1ZN.

W zakresie zasad ochrony i kształtowania ładu przestrzennego ustalono:

- 1) nakaz sytuowania zabudowy przy uwzględnieniu nieprzekraczalnych linii zabudowy, zgodnie z rysunkiem planu;
- 2) dopuszczenie lokalizacji dojazdów, dróg pieszych, rowerowych oraz pieszo-rowerowych, miejsc do parkowania dla samochodów osobowych i ciężarowych oraz stanowisk postojowych dla rowerów, stacji i punktów ładowania pojazdów elektrycznych, sieci, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej, w tym stacji transformatorowych, zieleni towarzyszącej, w sposób niekolidujący z przeznaczeniem terenu, zgodnie z przepisami odrębnymi;
- 3) kolor pokrycia dachowego w przypadku dachu o kącie nachylenia głównych połaci dachowych powyżej 12° – odcienie brązu, czerwieni, szarości lub grafitu;
- 4) kolor elewacji – biały, czarny, odcienie beżu, brązu lub szarości lub kolory zastosowanych materiałów budowlanych w barwach dla nich naturalnych;
- 5) dopuszczenie zastosowania innego niż określony w pkt 4 koloru elewacji na 30% powierzchni każdej ze ścian zewnętrznych budynku;
- 6) dopuszczenie lokalizacji tablic informacyjnych;
- 7) dopuszczenie wydzielania działek pod obiekty infrastruktury technicznej, dojeżdża i dojazdy, a także w celu regulacji granic między sąsiadującymi nieruchomościami, dla których nie ustala się minimalnej powierzchni, przy zachowaniu wymogów wynikających z przepisów odrębnych;
- 8) nakaz dostosowania zabudowy, a także urządzeń i budowli przeznaczonych do ruchu pieszego do potrzeb osób ze szczególnymi potrzebami.

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz kształtowania

krajobrazu ustalono:

- 1) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego;
- 2) zakaz lokalizacji:
 - a) elektrowni wiatrowych, z zastrzeżeniem §10 ust. 2 pkt 9, 10,
 - b) elektrowni fotowoltaicznych, z zastrzeżeniem §10 ust. 2 pkt 9, 10,
 - c) zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii,
 - d) biogazowni;
- 3) zakaz prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na odzysku, przeładunku i unieszkodliwianiu odpadów, w tym ich składowaniu oraz na zbieraniu odpadów;
- 4) zakaz zmian stosunków wodnych oraz zmiany kierunku odpływu wód opadowych i roztopowych ze szkodą dla gruntów sąsiednich;
- 5) dopuszczenie niwelacji terenu w zakresie niezbędnym do przygotowania podłoża pod zabudowę i zagospodarowanie zgodnie z zapisami planu.

Plan, będący przedmiotem prognozy, został opracowany z uwzględnieniem zapisów Planu ogólnego gminy Raciąż.

Powiązany jest również z poniższymi dokumentami:

- *Programem ochrony środowiska dla województwa mazowieckiego do roku 2030 r.*, przyjętym w dniu 17 stycznia 2023 r. w Uchwale Nr 2/23 Zarządu Województwa Mazowieckiego, który oprócz kwestii ochrony środowiska porusza również problematykę nasilających się zmian klimatycznych oraz wyznacza kierunki adaptacji. Zgodnie z jego treścią głównym celem Programu jest dążenie do poprawy stanu środowiska w województwie, ograniczenie negatywnego wpływu zanieczyszczeń na środowisko, ochrona i rozwój walorów środowiska, a także racjonalne gospodarowanie jego zasobami.

Program służy realizacji celów przyjętych w krajowych dokumentach strategicznych. Istotne jest także skoordynowanie realizacji zaplanowanych w Programie zadań, pomiędzy sektorami administracji, przedsiębiorstw oraz nauki, włączając w proces dbałość o środowisko również społeczeństwo poprzez systematyczne uświadamianie i edukację ekologiczną.

- *Unijną strategią na rzecz bioróżnorodności 2030 r.*, opublikowaną 20 maja 2020 r. będącą istotnym elementem Europejskiego Zielonego Ładu. Celem strategii jest odbudowa bioróżnorodności w Europie do 2030 r. poprzez przywracanie przyrody do naszego życia. Dzięki unijnej strategii różnorodność biologiczna w Europie ma zostać odbudowana do 2030 r. W kontekście przewidywanej sytuacji po pandemii COVID-19 celem strategii jest budowanie odporności naszych społeczeństw na przyszłe zagrożenia, takie jak:

- skutki zmian klimatu,
- pożary lasów,
- brak bezpieczeństwa żywnościowego,
- występowanie chorób – w tym poprzez ochronę dzikiej fauny i flory i zwalczanie nielegalnego handlu dziką fauną i florą.

W Strategii zawarto konkretne zobowiązania i działania, które należy zrealizować do 2030 r.:

- utworzenie w całej UE większej sieci obszarów chronionych na lądzie i na morzu,
- rozpoczęcie planu odbudowy zasobów przyrodniczych,

- wprowadzenie środków umożliwiających niezbędną zmianę transformacyjną,
- wprowadzenie środków mających na celu sprostanie globalnemu wyzwaniu, jakim jest zachowanie bioróżnorodności.
- Unijną Dyrektywą Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. *w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory*, której celem jest wsparcie działań na rzecz zachowania bioróżnorodności w Unii Europejskiej poprzez ochronę siedlisk przyrodniczych oraz dzikich gatunków fauny i flory. Ma również na celu ustanowienie sieci „Natura 2000”, która jest największą na świecie siecią ekologiczną. Natura 2000 obejmuje specjalne obszary ochrony wyznaczone przez kraje UE zgodnie z niniejszą dyrektywą. Natura 2000 obejmuje też specjalne obszary ochrony sklasyfikowane zgodnie z dyrektywą ptasią (dyrektywa 2009/147/WE). Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie od 10 czerwca 1992 r. Kraje UE miały obowiązek wdrożenia jej przepisów do prawa krajowego do 10 czerwca 1994 r.
- Unijną Dyrektywą Rady 91/676/EWG z dnia 12 grudnia 1991 r. *dotyczącą ochrony wód przed zanieczyszczeniami powodowanymi przez azotany pochodzenia rolniczego*. Głównym celem dyrektywy jest zmniejszenie zanieczyszczenia wody przez azotany wykorzystywane do celów rolniczych oraz zapobieganie dalszemu zanieczyszczeniu. Stanowi ona integralną część ramowej dyrektywy wodnej (dyrektywy 2000/60/WE) Unii Europejskiej i jest ściśle powiązana z innymi politykami UE dotyczącymi jakości powietrza, zmiany klimatu i rolnictwa. Komisja Europejska co cztery lata przedkłada sprawozdanie w oparciu o przekazane przez państwa informacje. Ostatnie takie sprawozdanie pochodzi z 2022 r.

Oprócz powyższych dokumentów, projekt planu jest powiązany z obowiązującymi dotychczas na obszarze opracowania lub w jego sąsiedztwie miejscowymi planami zagospodarowania przestrzennego, jeżeli odnoszą się one do analizowanych terenów. Zapisy projektu planu, będącego przedmiotem prognozy, nie mogą być sprzeczne z zasadami zagospodarowania obowiązującymi w bezpośrednim sąsiedztwie obszaru opracowania.

4. Charakterystyka gminy Raciąż

Zgodnie z informacjami uzyskanymi z planu ogólnego, gmina Raciąż to gmina wiejska zajmująca powierzchnię 242,89 km², położona w centralnej Polsce, w granicach województwa mazowieckiego oraz powiatu płońskiego. Jest to gmina charakteryzująca się typowo rolniczym zagospodarowaniem przestrzeni oraz rozproszonym systemem osadniczym. Pod względem administracyjnym gmina Raciąż obejmuje 53 sołectwa.

Gmina graniczy z ośmioma innymi gminami województwa mazowieckiego: od północy z gminami Strzegowo, Siemiątkowo i niewielkim fragmentem z gminą Radzanów; od wschodu z gminami Gliniojeck i Baboszewo; od południa z gminą Staroźreby; od zachodu z gminami Drobin i Zawidz.

Gmina Raciąż otacza miasto Raciąż, tworząc wraz z nim spójny układ osadniczy i funkcjonalny. Obszar gminy cechuje się rozproszoną strukturą osadniczą i niską gęstością zaludnienia, co sprzyja zachowaniu walorów przyrodniczych i krajobrazowych. Dominującym sposobem użytkowania gruntów jest rolnictwo – szczególnie uprawa zbóż, ziemniaków i rzepaku – z uzupełnieniem w postaci użytków zielonych oraz niewielkich kompleksów leśnych, głównie w części północnej i zachodniej.

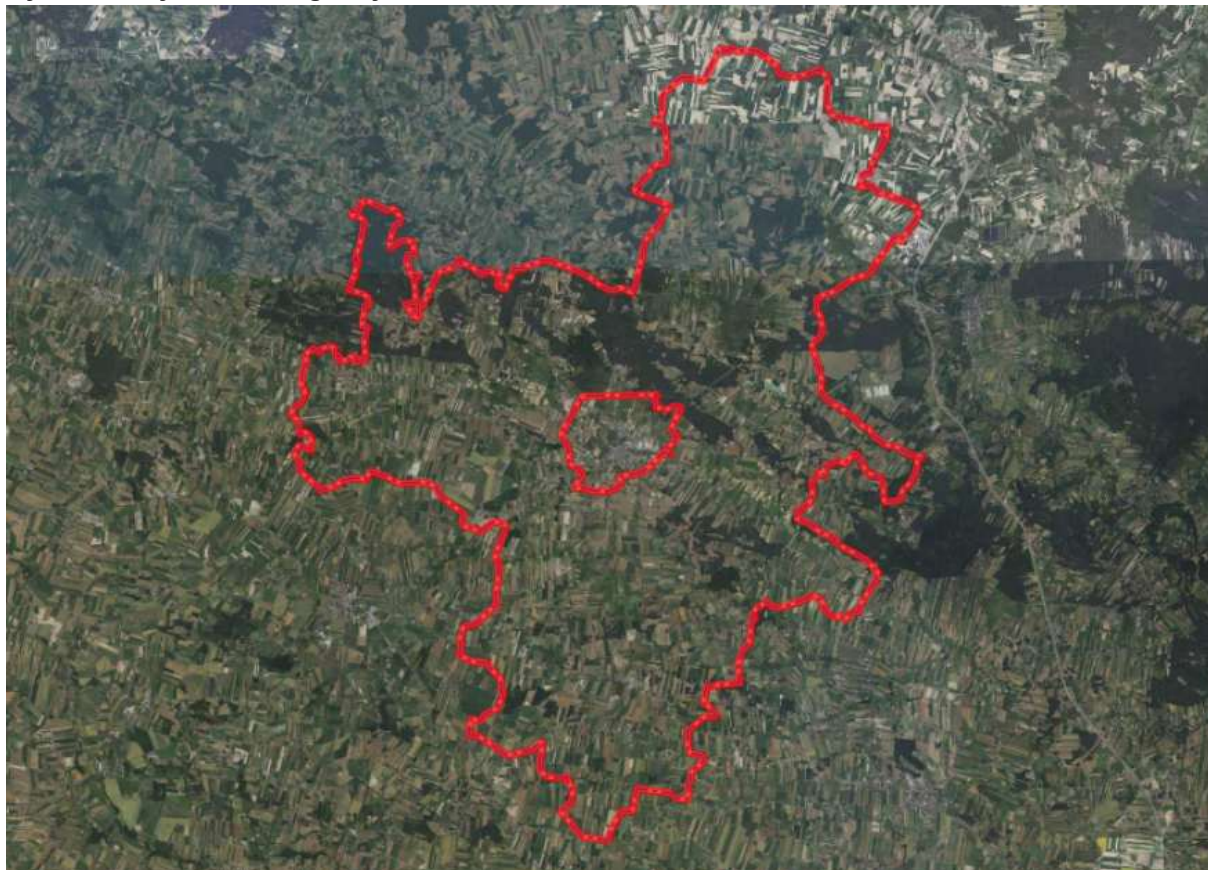
4.1. Położenie geograficzne

Pod względem fizycznogeograficznym obszar gminy Raciąż położony jest w zasięgu dwóch mezoregionów wyróżnionych w podziale Polski według A. Richlinga i in. (2021) na podstawie J. Kondrackiego:

- Równina Raciąska - stanowi rozległy obszar wysoczyzny polodowcowej położonej na szlaku odpływu wód lodowcowo-rzecznych z okresu zlodowacenia bałtyckiego (wiślańskiego). Mezoregion ten obejmuje powierzchnię ok. 1760 km², a jego rzeźba jest słabo urozmaicona, z dominacją równin akumulacyjnych i płaskich powierzchni wysoczyznowych. W podłożu występują gliny morenowe, natomiast powierzchnię w wielu miejscach pokrywają piaski wodnolodowcowe, miejscami przekształcone eolicznie w formie wydym i pagórków piaszczystych;
- Wysoczyzna Płońska - stanowi fragment równiny morenowej denudacyjnej, urozmaiconej łańcuchami wzgórz morenowych i kemowych, ciągnących się równolegle do doliny Wisły, poniżej ujścia Narwi. Region ten zajmuje powierzchnię około 1780 km², a jego wysokości bezwzględne przekraczają 100 m n.p.m. Wysoczyzna Płońska ma charakter rolniczy, z niewielkim udziałem lasów i dolinnych użytków zielonych, a jej powierzchnia jest łagodnie falista, z lokalnymi spadkami terenu w kierunku południowo-wschodnim.

Granica pomiędzy wymienionymi mezoregionami przebiega przez południowo-wschodnią część gminy Raciąż, co nadaje obszarowi zróżnicowanie w zakresie cech geomorfologicznych, typów gleb oraz potencjału użytkowego terenu. Położenie na styku dwóch mezoregionów wpływa na uwarunkowania przyrodnicze, w tym na kierunki spływu wód powierzchniowych, typy gleb oraz charakter rolniczego użytkowania przestrzeni.

Ryc. 2. Pokrycie terenu gminy

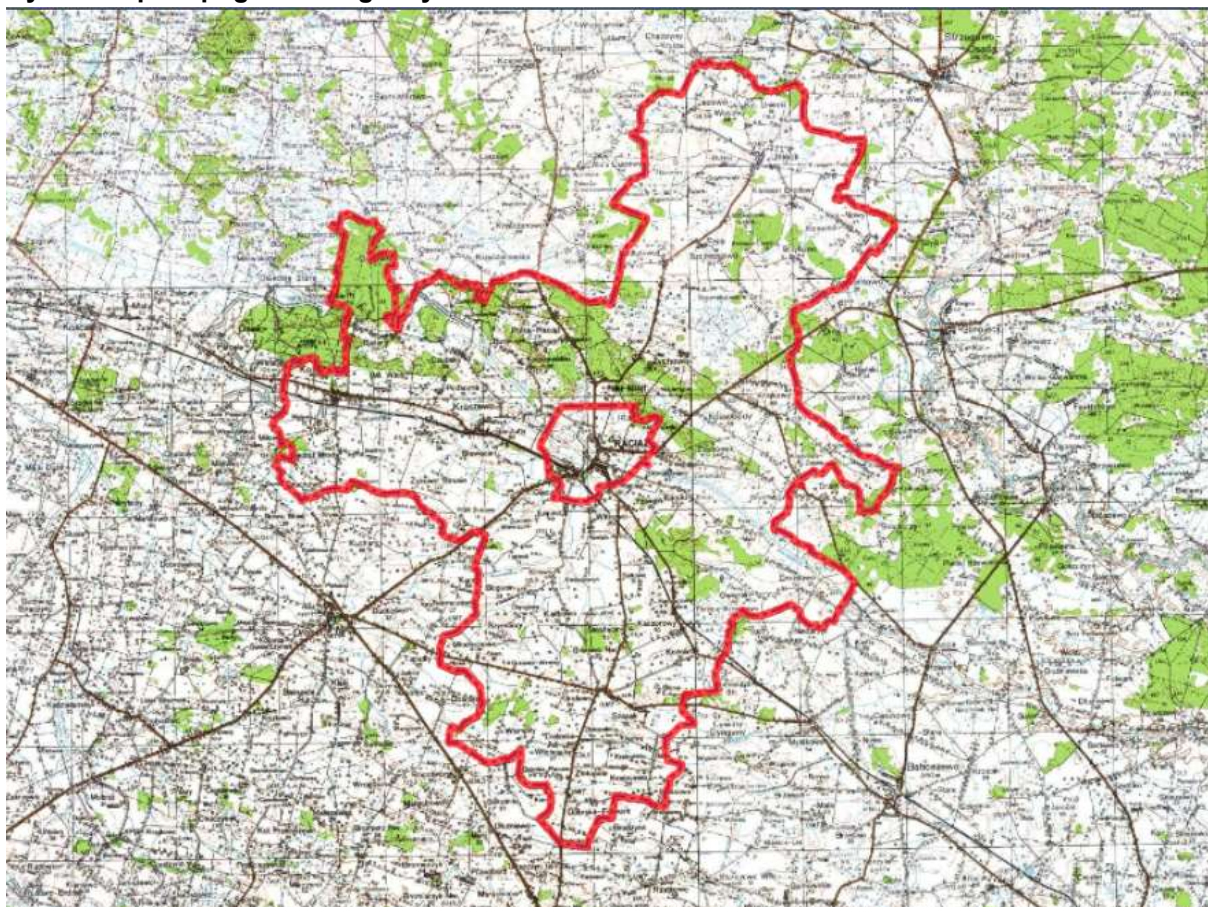
4.2. Budowa geologiczna i gleby

Obszar objęty projektem planu położony jest w obrębie jednostek fizycznogeograficznych związanych z Równiną Raciąską i Wysoczyzną Płońską, w granicach Niziny Północnomazowieckiej. Rzeźba terenu ma na ogół charakter równinny i słabo urozmaicony, co jest wynikiem procesów związanych z działalnością lądolodu oraz późniejszymi procesami erozyjno-denudacyjnymi i akumulacyjnymi. Na powierzchni terenu występują rozległe, stosunkowo wyrównane powierzchnie wysoczyznowe, lokalnie rozczłonkowane przez doliny rzeczne, obniżenia terenu oraz niewielkie formy pochodzenia eolicznego.

W obrębie analizowanego obszaru dominują niewielkie spadki terenu, na ogół nieprzekraczające kilku procent. Większe zróżnicowanie rzeźby może występować lokalnie w obrębie dolin cieków i ich zboczy. Taki charakter powierzchni terenu zasadniczo sprzyja zagospodarowaniu, przy czym lokalne warunki gruntowo-wodne powinny być uwzględniane przy projektowaniu i realizacji obiektów budowlanych.

Przypowierzchniowa budowa geologiczna obszaru jest związana przede wszystkim z osadami czwartorzędowymi, powstałymi w wyniku działalności lądolodu, jego wód roztopowych oraz późniejszych procesów rzecznych i eolicznych. W zależności od lokalnych warunków występują przede wszystkim piaski i żwiry wodnolodowcowe, gliny zwałowe oraz osady rzeczne i organiczne. W obniżeniach terenu i dolinach cieków mogą występować namuły, torfy oraz inne osady związane z okresowym lub stałym uwilgotnieniem podłoża.

Ryc. 3. Mapa topograficzna gminy

Z punktu widzenia warunków budowlanych najbardziej korzystne są tereny o małych spadkach, z podłożem zbudowanym z gruntów piaszczystych i glin zwałowych, przy odpowiednio głębokim zaleganiu wód gruntowych. Mniej korzystne warunki mogą występować w obrębie obniżień terenowych, dolin cieków oraz terenów z gruntami organicznymi i płytko zalegającą wodą gruntową. Lokalna ocena warunków gruntowo-wodnych powinna być każdorazowo uwzględniana przy realizacji inwestycji wymagających odpowiedniego rozpoznania podłoża.

Obszar gminy charakteryzuje się znacznym udziałem gruntów użytkowanych rolniczo. W granicach analizowanego obszaru znaczenie dla sposobu zagospodarowania mają przede wszystkim lokalne warunki glebowe i wilgotnościowe. W obniżeniach terenu i dolinach cieków występują gleby o większym uwilgotnieniu, natomiast na wyżej położonych, lepiej odwodnionych powierzchniach dominują gleby związane z utworami mineralnymi. Zróżnicowanie warunków glebowych i wodnych należy uwzględniać przy ustalaniu sposobu zagospodarowania poszczególnych terenów.

4.3. Wody powierzchniowe i podziemne

Obszar objęty projektem planu znajduje się w granicach dorzecza Wisły, w zlewni rzeki Wkry, i pozostaje w administracji Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Warszawie. Głównym ciekim powierzchniowym na terenie gminy jest Raciążnica, będąca prawostronnym dopływem Wkry. Około 85% powierzchni gminy znajduje się w zlewni tej rzeki.

Sieć hydrograficzną uzupełniają mniejsze ciek, w tym Karsówka, Rokitnica, Dobrzyca oraz Potok Zadębie, a także liczne mniejsze ciek i rowy, w szczególności związane z terenami rolniczymi. Raciążnica przepływa przez centralną część gminy, a jej dolina wraz z dolinami dopływów stanowi istotny element lokalnego systemu przyrodniczego i retencyjnego. Na ciekach i rowach występują urządzenia wodne, w tym jazy, zastawki, progi, przepusty i mosty. Znaczna część cieków została przekształcona w wyniku regulacji, co wpływa na warunki odpływu i retencionowania wód.

W dolinach cieków występują obniżenia terenu oraz tereny okresowo podmokłe, na których w czasie występowania wysokich stanów wód może dochodzić do lokalnych podtopień. Szczególne znaczenie pod względem retencji mają doliny rzeczne, obniżenia terenowe, oczka i stawy oraz system rowów melioracyjnych. Warunki wodne na tych terenach powinny być uwzględniane przy ustalaniu sposobu ich zagospodarowania.

Na terenie gminy występują również zbiorniki wodne o charakterze sztucznym, w tym zbiorniki i stawy powstałe w wyniku działalności człowieka. Istotnym przedsięwzięciem w zakresie zwiększenia retencji jest budowa zbiornika wodnego „Kraszewo” na Raciążnicy, której celem jest poprawa gospodarowania wodami w zlewni rzeki oraz ograniczenie skutków okresowych deficytów wody.

Warunki hydrologiczne obszaru związane są z relatywnie niskimi opadami oraz znacznym parowaniem, co sprzyja występowaniu okresowych niedoborów wody. Jednocześnie w okresach intensywnych opadów lokalne obniżenia terenu i doliny cieków mogą być narażone na podtopienia. Z tego względu istotne znaczenie dla ograniczania zarówno skutków suszy, jak i nadmiernego odpływu wód opadowych ma zachowanie naturalnych i istniejących elementów retencji, w szczególności dolin cieków, terenów podmokłych, zbiorników wodnych oraz rowów.

Na obszarze gminy Raciąż zidentyfikowano kilka Jednolitych Części Wód Powierzchniowych (JCWP), będących podstawowymi jednostkami planowania w ramach

gospodarki wodnej. Są to cieki należące do dorzecza Wisły – w większości dopływy rzeki Wkry i Raciążnicy.

Celem środowiskowym dla jednolitych części wód powierzchniowych niewyznaczonych jako sztuczne lub silnie zmienione, jest ochrona, poprawa oraz przywracanie stanu, tak aby osiągnąć dobry stan tych wód, a także zapobieganie pogorszeniu ich stanu. Celem środowiskowym dla sztucznych i silnie zmienionych jednolitych części wód powierzchniowych jest ochrona tych wód oraz poprawa ich potencjału ekologicznego i stanu chemicznego, tak aby osiągnąć dobry potencjał ekologiczny i dobry stan chemiczny wód powierzchniowych, a także zapobieganie pogorszeniu ich potencjału ekologicznego oraz stanu chemicznego. Cele te realizuje się przez podejmowanie działań wskazanych dla poszczególnych części wód.

Na stronie internetowej Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska zamieszczone są wyniki badań, klasyfikacja wskaźników i oceny stanu jednolitych części wód powierzchniowych. Ocena stanu JCW za lata 2019-2024 obejmuje wszystkie JCW.

Tab. 1. Wyniki i klasyfikacja wskaźników jakości wód powierzchniowych dla JCW w gminie Raciąż

Nazwa jednolitej części wód (europejski kod JCW)	Klasa elementów biologicznych	Klasa elementów hydro-morfologicznych	Klasa elementów fizyko-chemicznych	Stan/potencjał ekologiczny	Stan chemiczny	Ogólny stan wód
2019-2024						
Wkra od Mławki do Sony (RW20001126879)	3	1	>2	umiarkowany	poniżej dobrego	zły
Raciążnica do Dopływu z Niedróża Starego (RW2000152687231)	4	<=3	>2	słaby	brak klasyfikacji	zły
Rokitnica (RW2000102687269)	5	4	>2	zły	brak klasyfikacji	zły
Dobrzyca (RW2000102687289)	3	>2	3	umiarkowany	brak klasyfikacji	zły
Płonka do Żurawianki (RW2000102687679)	4	>2	4	słaby	brak klasyfikacji	zły
Karsówka (RW2000102687249)	4	>2	4	słaby	brak klasyfikacji	zły
Sierpienica do Dopływu spod Drobina (RW2000102756439)	3	>2	3	umiarkowany	brak klasyfikacji	zły
Raciążnica od Rokitnicy do ujścia (RW2000112687299)	5	3	>2	zły	brak klasyfikacji	zły
Raciążnica od Dopływu spod Niedróża Starego do Rokitnicy (RW2000162687259)	3	1	>2	umiarkowany	brak klasyfikacji	zły

Źródło: www.gios.gov.pl

Na obszarze gminy Raciąż występują dwa podstawowe piętra wodonośne – czwartorzędowe oraz paleogeńsko-neogeńskie. Z użytkowego punktu widzenia największe znaczenie ma piętro czwartorzędowe, związane przede wszystkim z piaskami i żwirami pochodzenia wodnolodowcowego, lodowcowego i rzeczno. Piętro paleogeńsko-neogeńskie ma na tym obszarze znaczenie podrzędne.

Warunki występowania wód gruntowych są zróżnicowane przestrzennie i pozostają w ścisłym związku z budową geologiczną oraz ukształtowaniem terenu. Na wyżej

położonych powierzchniach wysoczyznowych zwierciadło wód gruntowych występuje na ogół głębiej, natomiast w dolinach cieków i lokalnych obniżeniach terenu wody mogą zalegać płytko. W tych miejscach poziom wód gruntowych jest silnie związany z warunkami hydrologicznymi i może podlegać okresowym wahaniom zależnym m.in. od wielkości opadów oraz stanów wód powierzchniowych.

Lokalnie występowanie płytkiego poziomu wodonośnego, w szczególności w obrębie dolin rzecznych, terenów podmokłych i obniżeń, może ograniczać możliwości zagospodarowania oraz mieć znaczenie dla sposobu posadowienia obiektów i prowadzenia prac ziemnych. Na terenach o słabej izolacji warstw wodonośnych od powierzchni terenu występuje również większa podatność wód podziemnych na zanieczyszczenia. Do potencjalnych źródeł zagrożeń należą przede wszystkim zanieczyszczenia związane z działalnością rolniczą oraz niewłaściwym gospodarowaniem ściekami i innymi substancjami mogącymi przedostawać się do gruntu.

Gmina Raciąż znajduje się w zasięgu Głównych Zbiorników Wód Podziemnych nr 214 „Działdowo” oraz nr 215 „Subniecka Warszawska”. GZWP nr 214 jest zbiornikiem czwartorzędowym, natomiast GZWP nr 215 związany jest z utworami paleogeńsko-neogeńskimi. Zasięg poszczególnych zbiorników oraz ich występowanie w granicach obszaru objętego planem należy uwzględnić przy ocenie uwarunkowań wodnych i zasad zagospodarowania terenu.

Ze względu na znaczenie wód podziemnych dla zaopatrzenia ludności w wodę oraz ich podatność na zanieczyszczenia istotne jest ograniczanie możliwości przedostawania się substancji zanieczyszczających do gruntu i wód podziemnych oraz racjonalne gospodarowanie zasobami wodnymi. Przy zagospodarowaniu terenów należy w szczególności uwzględniać lokalne warunki gruntowo-wodne oraz wymagania wynikające z przepisów dotyczących ochrony wód podziemnych.

Gmina Raciąż zlokalizowana jest na obszarze JCWPd nr 48 oraz 49. W 2022 r. w ramach monitoringu operacyjnego wykonano pomiary jakości JCWPd nr 48 i 49 pod względem stanu chemicznego i stanu ilościowego wód.

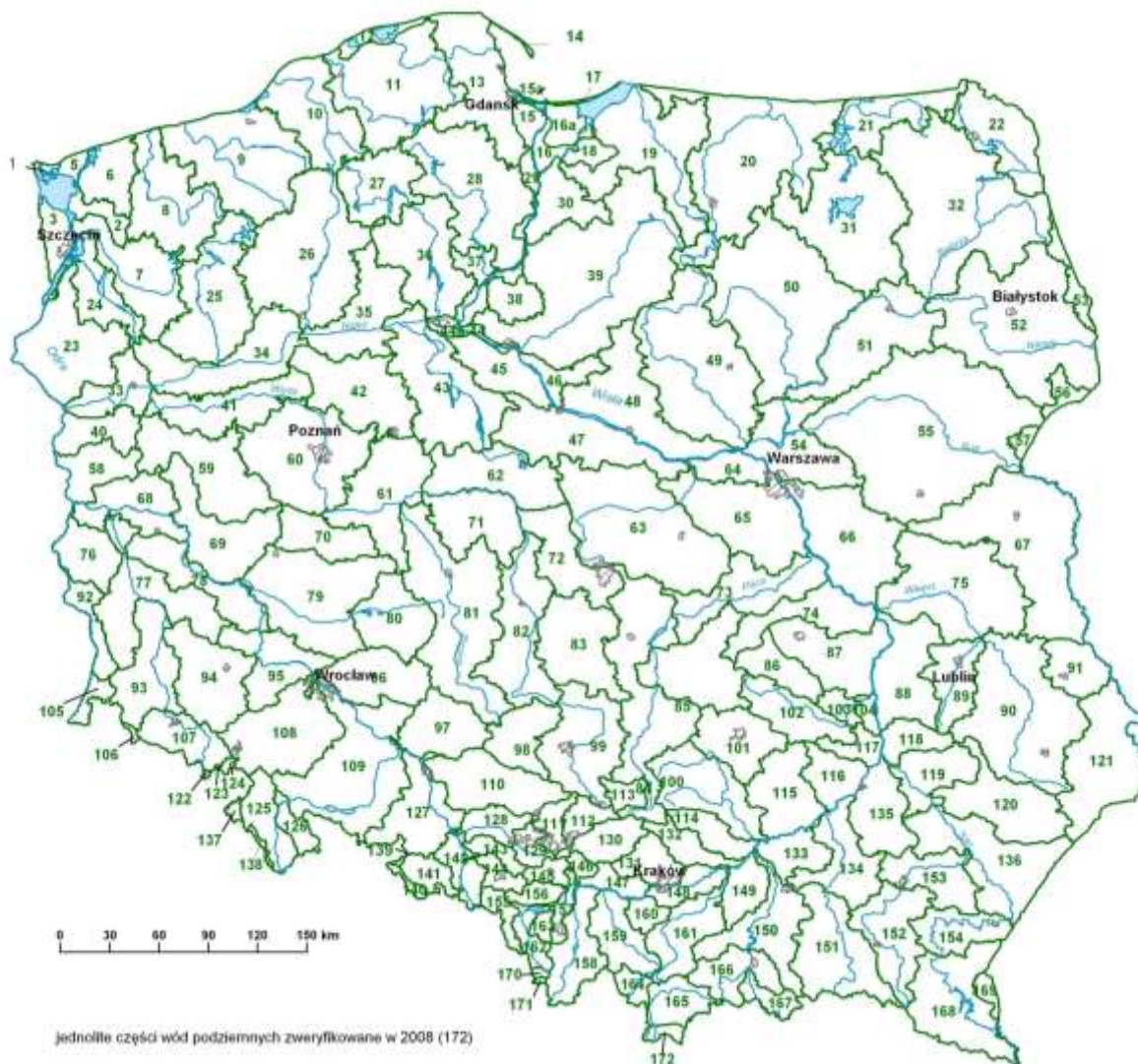
Dla JCWPd nr 48 badano wodę w 12 punktach pomiarowych. W połowie punktów kontrolnych zaliczono wody do II klasy jakości (wody dobrej jakości), w 4 punktach do klasy III (wody zadowalającej jakości) i w 2 punktach do klasy wód V – wody złej jakości.

Dla JCWPd nr 49 badano wodę w 23 punktach pomiarowych. W 12 punktach kontrolnych zaliczono wody do II klasy jakości (wody dobrej jakości), w 7 punktach do klasy III (wody zadowalającej jakości). Do klasy IV (wody niezadowalającej jakości) zaliczono wodę z 3 punktów kontrolnych, a do klasy wód V – wody złej jakości, zaliczono pomiar z jednego punktu.

Dla JCWPd nr 48 zidentyfikowano presje znaczące, którymi jest: presja obszarowa rozproszona związana z rolnictwem, gospodarką komunalną lub przemysłem. Są to presje chemiczne, jednakże ich wpływ nie powoduje zagrożenia nieosiągnięciem celu środowiskowego tej części wód. Działania podejmowane w jej granicach to ustanowienie obszaru ochronnego zbiornika wód śródlądowych (GZWP).

Dla JCWPd nr 49 zidentyfikowano presje znaczące, którymi jest presja obszarowa rozproszona związana z rolnictwem, gospodarką komunalną lub przemysłem. Są to presje chemiczne, jednakże ich wpływ nie powoduje zagrożenia nieosiągnięciem celu środowiskowego tej części wód. Działania podejmowane w jej granicach to reambulacja dokumentacji hydrogeologicznej określającej warunki hydrogeologiczne dla ustanowienia obszarów ochronnych głównego zbiornika wód podziemnych.

Ryc. 4. Lokalizacja jednolitej części wód podziemnych nr 48 i 49

Źródło: Państwowy Instytut Geologiczny, Państwowa Służba Hydrogeologiczna.

Ze względu na położenie terenu gminy na obszarze dorzecza Wisły w analizie wzięto pod uwagę Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły. Zgodnie z jego zapisami została przeprowadzona analiza, której celem była identyfikacja znaczących oddziaływań antropogenicznych na wody, ocena wpływu działalności człowieka na środowisko wodne. Wykorzystano do tego celu m.in. dane gromadzone w jednostkach administracyjnych w zakresie użytkowania wód, w tym pobory wody, zrzuty ścieków komunalnych i przemysłowych, wielkość nawożenia, hodowlę zwierząt. Ponadto zostały wzięte pod uwagę dane z monitoringu wód w zakresie poszczególnych wskaźników fizykochemicznych, biologicznych i hydromorfologicznych.

Główne sposoby użytkowania wód na obszarze dorzecza Wisły to: pobór wody na cele komunalne oraz na cele przemysłowe (w tym na cele technologiczne i chłodnicze), a także pobór wody na cele rolnictwa i leśnictwa, energetyka wodna, żegluga śródlądowa, rybactwo i wędkarstwo, turystyka i rekreacja.

Z kolei wśród zaobserwowanych rodzajów presji można wskazać:

- presje fizykochemiczne, chemiczne:
 - zrzuty ścieków komunalnych i przemysłowych,

- zanieczyszczenia obszarowe, głównie z terenów rolniczych;
- zmiany hydromorfologiczne:
 - regulacja rzek,
 - obwałowania,
 - przerzuty międzyzlewniowe (presje na elementy biologiczne i hydromorfologiczne);
- zanieczyszczenia związane z turystyką i rekreacją.

4.4. Powietrze i klimat

Obszar objęty projektem planu, podobnie jak teren całej gminy Raciąż, znajduje się w strefie klimatu przejściowego, z zaznaczającymi się cechami kontynentalnymi. Warunki klimatyczne charakteryzują się stosunkowo dużą zmiennością warunków termicznych w ciągu roku, ciepłym okresem letnim oraz chłodniejszym okresem zimowym. Średnia roczna temperatura powietrza na obszarze gminy wynosi około 7,3°C.

Istotną cechą lokalnych warunków klimatycznych są stosunkowo niewielkie sumy opadów oraz występowanie okresowych niedoborów wody. W połączeniu ze wzrostem temperatur oraz zwiększającym się parowaniem powoduje to zwiększenie podatności obszaru na występowanie suszy, szczególnie na terenach o małej zdolności retencyjnej. Z punktu widzenia zagospodarowania przestrzennego istotne jest zatem zachowanie istniejących elementów zwiększających retencję wód, w szczególności terenów zieleni, powierzchni biologicznie czynnych oraz obniżeń i dolin terenowych.

Na obszarze gminy przeważają wiatry z kierunków zachodnich i południowo-zachodnich. Warunki przewietrzania są uzależnione od lokalnego ukształtowania terenu oraz rodzaju zagospodarowania. W przypadku terenów zabudowanych znaczenie dla lokalnych warunków aerosanitarnych ma zachowanie odpowiedniej powierzchni biologicznie czynnej oraz ograniczanie nadmiernego uszczelnienia powierzchni.

W związku z obserwowanymi zmianami klimatu należy uwzględniać możliwość częstszego występowania okresów bezopadowych i wysokich temperatur, a także krótkotrwałych, intensywnych opadów. Przy zagospodarowaniu obszaru planu istotne jest zatem ograniczanie nadmiernego uszczelniania powierzchni terenu, zachowanie istniejącej zieleni oraz stosowanie rozwiązań sprzyjających zatrzymywaniu i zagospodarowaniu wód opadowych w miejscu ich powstawania.

Oдноśnie oceny jakości powietrza atmosferycznego, obszar gminy Raciąż przydzielono do strefy mazowieckiej, obejmującej całe województwo poza aglomeracją warszawską, miastem Płock i miastem Radom. Pełna ocena stanu czystości powietrza atmosferycznego obejmuje następujące zanieczyszczenia: dwutlenek azotu, dwutlenek siarki, benzen, ołów, arsen, nikiel, kadm, benzo(a)piren, pył PM10, pył PM2,5, ozon i tlenek węgla. Wynikiem oceny jest zaliczenie strefy do jednej z niżej opisanych klas:

- klasa A – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych lub poziomów docelowych;
- klasa B – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji (tylko dla PM2,5);
- klasa C – jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy powiększony o margines tolerancji, a w przypadku, gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny lub poziomy docelowy;
- klasa D1 – jeżeli poziom stężeń ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego;

- klasa D2 – jeżeli poziom stężeń ozonu przekracza poziomu celu długoterminowego.

Klasa strefy jest określana na podstawie stężeń występujących w rejonach potencjalnie najbardziej zanieczyszczonych daną substancją. W rezultacie, nawet niezbyt rozległy obszar przekroczeń wartości normatywnych będzie miał wpływ na wynik klasyfikacji całej strefy o dużym obszarze. Z tego względu ważne jest podkreślenie faktu, że zaliczenie strefy do klasy C, D2 pod względem niektórych substancji nie oznacza złej jakości powietrza na całym jej terenie, a jest jedynie sygnałem, że w granicach strefy istnieją obszary wymagające podjęcia i prowadzenia działań na rzecz poprawy jakości powietrza.

Wyniki przeprowadzonej oceny jakości powietrza w województwie mazowieckim, uwzględniającej kryteria odnoszące się do ochrony zdrowia oraz ochrony roślin przedstawione zostały w Tab. 2. i 3. (źródło: Roczna ocena jakości powietrza w województwie mazowieckim w 2025 r. – GIOŚ Warszawa).

Tab. 2. Wyniki oceny jakości powietrza dla strefy mazowieckiej pod kątem ochrony zdrowia

NO ₂	SO ₂	CO	C ₆ H ₆	PM _{2,5}	PM ₁₀	B(a)P	As	Cd	Ni	Pb	O ₃
A	A	A	A	A1	A	C	A	A	A	A	A

Tab. 3. Wyniki oceny jakości powietrza dla strefy mazowieckiej pod kątem ochrony roślin

SO ₂	NO _x	O ₃
A	A	A

4.5. Obszary chronione na podstawie przepisów szczególnych

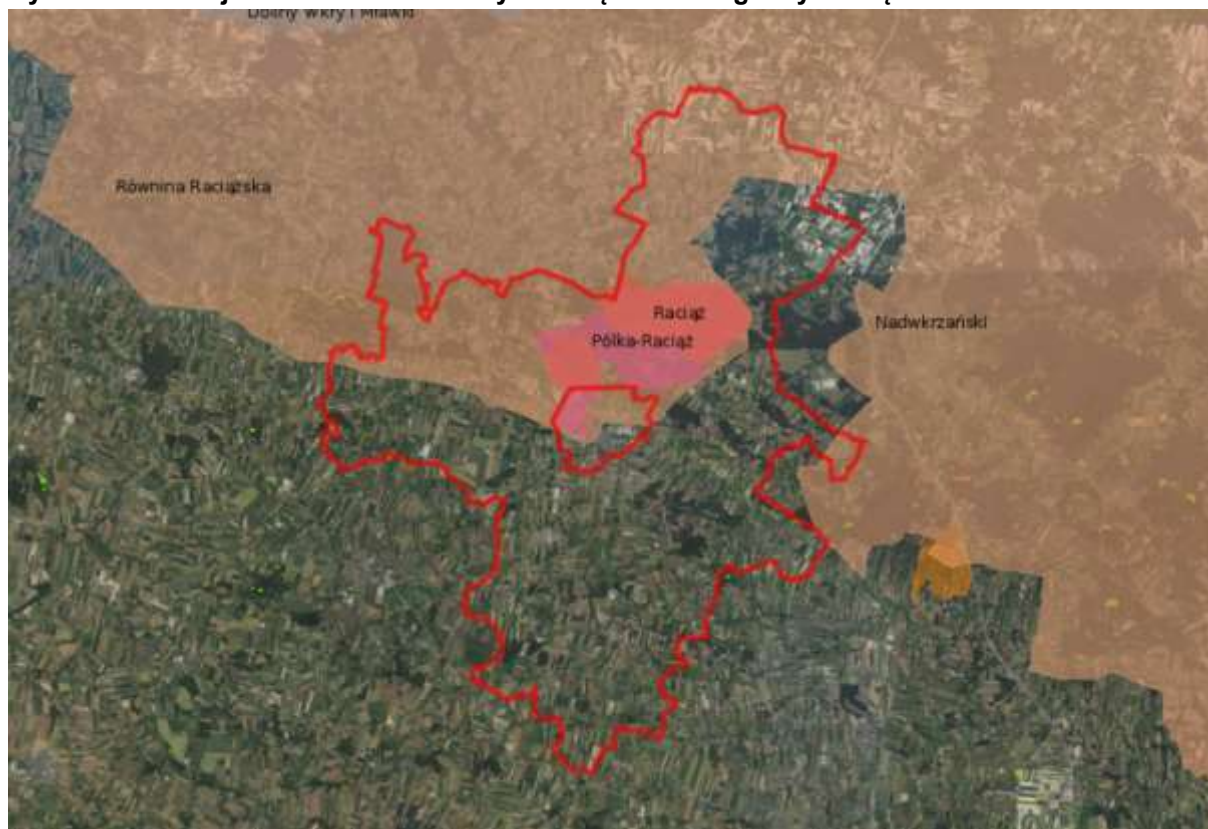
Na obszarze gminy Raciąż występują następujące formy ochrony przyrody:

- **Obszar Natura 2000 - Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Raciąż - PLH140059**, który został wyznaczony Decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2022/231 z dnia 16 lutego 2022 r. Obecnie status prawny obszaru określa Rozporządzenie Ministra Klimatu i Środowiska z dnia 7 września 2023 r. w sprawie specjalnego obszaru ochrony siedlisk Raciąż PLH140059. Obszar ten obejmuje powierzchnię 1429,08 ha i wyróżnia się bogactwem awifauny – stwierdzono na jego terenie ponad 100 gatunków ptaków, w tym większość gatunków lęgowych. Szczególnie cenne są także bagienne tereny, które stanowią unikatowy element florystyczny. Struktura pokrycia terenu obszaru PLH140059 jest zróżnicowana. Przedmiotem ochrony są przede wszystkim torfowiska nakredowe, górskie i nizinne torfowiska zasadowe o charakterze młak, turzycowisk i mechowisk, a także gatunki zwierząt takie jak bóbr (*Castor fiber*) oraz kumak nizinny (*Bombina bombina*). Do najważniejszych zagrożeń i presji mogących wpływać na stan obszaru zaliczono przede wszystkim: zmiany stosunków wodnych spowodowane działalnością człowieka, powolne procesy abiotyczne, sukcesję roślinności oraz brak lub zaniechanie koszenia łąk i pastwisk;
- **Nadwkrzański Obszar Chronionego Krajobrazu** - został ustanowiony uchwałą nr 59/X/90 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Ciechanowie z dnia 23 kwietnia 1990 r. Obszar ten obejmuje teren o powierzchni 97 910,40 ha, rozciągający się przez kilka gmin. Wyróżnia się on krajobrazem o zróżnicowanych ekosystemach, pełniąc funkcję korytarza ekologicznego, jest cenny pod względem przyrodniczym, stanowiąc miejsce ochrony dla wielu gatunków roślin, zwierząt i grzybów. W jego obrębie znajdują się rezerваты

przyrody, takie jak Dziektarzewo i Gołuska Kępa, chroniące fragmenty lasu mieszanego porastającego skarpe rzeki Wkry;

- **Zespół przyrodniczo-krajobrazowy Półka-Raciąż** – został ustanowiony na mocy Rozporządzenia nr 27 Wojewody Mazowieckiego z dnia 16 września 2004 r. i obejmuje obszar o łącznej powierzchni 2 330 ha. Został wyznaczony w celu ochrony unikatowego fragmentu układu geomorfologicznego i przyrodniczego charakterystycznego dla Równiny Raciąskiej, pełni on funkcję ochrony krajobrazu, cennych form geomorfologicznych oraz zachowania różnorodności biologicznej. Obejmuje zarówno tereny otwarte, łąki i pastwiska, jak i fragmenty zadrzewień i użytków leśnych, stanowiące siedliska dla licznych gatunków roślin i zwierząt. Ponadto zapewnia on funkcję korytarza ekologicznego w skali lokalnej;
- **Użytki ekologiczne:**
 - Użytek 441 (bagno) – zajmuje on powierzchnię 2,56 ha, został ustanowiony w 1996 r. i znajduje się na działce nr 404/1 w miejscowości Drozdowo,
 - Użytek 442 (bagno) – zajmuje on powierzchnię 0,35 ha, został ustanowiony w 1996 r. i znajduje się na działce nr 78/2 w miejscowości Kruszenica,
 - Użytek 443 (bagno) – zajmuje on powierzchnię 3,09 ha, został ustanowiony w 1996 r. i znajduje się na działce nr 78/2 w miejscowości Kruszenica;
- **Pomniki przyrody** – 9 obiektów.

Ryc. 5. Lokalizacja obszarów chronionych w sąsiedztwie gminy Raciąż

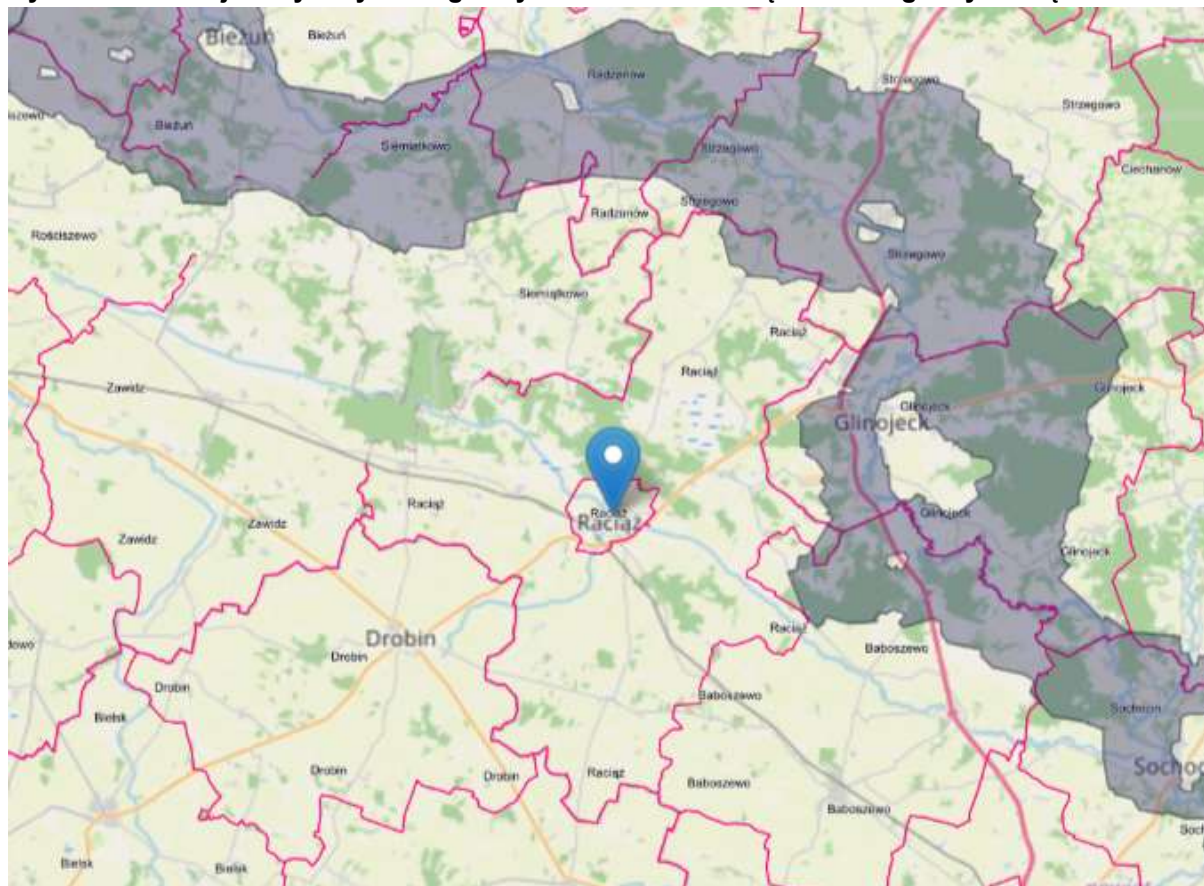

Źródło: www.geoserwis.gdos.gov.pl

Ponadto we wschodnim i północnym fragmencie gminy przebiega korytarz ekologiczny Dolina Wkry (KPnC-6). Jest to fragment Korytarza Północno-Centralnego (KPnC), który rozpoczyna się w Puszczy Białowieskiej, przechodzi przez Lasy Mielnickie,

dolinę Bugu, Puszcę Białą, gdzie rozdziela się na dwa główne odgałęzienia – jedno prowadzi do Lasów Włocławskich poprzez Puszcę Kurpiowską i Górznieńsko-Lidzbarski Park Krajobrazowy, a drugie dochodzi do Lasów Włocławskich poprzez Puszcę Kampinoską i dolinę Wisły, skąd przez Puszcę Bydgoską, Lasy Sarbskie, Puszcę Notecką i Lasy Lubuskie dochodzi do Parku Narodowego Ujście Warty.

Ryc. 6. Lokalizacja korytarzy ekologicznych na terenie i w sąsiedztwie gminy Raciąż

Źródło: <https://mapa.korytarze.pl>

5. Charakterystyka, analiza i ocena stanu środowiska na obszarze objętym opracowaniem

5.1. Stan zagospodarowania i środowiska przyrodniczego

Obszar planu, będącego przedmiotem prognozy oddziaływania na środowisko położony jest w obrębie geodezyjnym Jeżewo-Wesel i obejmuje działki nr 210 i część działki nr 62 o łącznej powierzchni 1,06 ha.

Od strony północnej obszar opracowania graniczy z intensywną zabudową zagrodową, obejmującą obiekty i urządzenia związane z prowadzeniem działalności rolniczej, w tym m.in. silosy oraz zaplecze gospodarcze i technologiczne gospodarstwa. Od pozostałych stron obszar graniczy z polami uprawnymi. W dalszej odległości w kierunku południowym zlokalizowana jest zabudowa mieszkaniowa jednorodzinna. Wzdłuż zachodniej granicy przepływa Dopływ spod Woli Łaszewskiej.

Obszar opracowania planu jest zasadniczo równy, gleby w granicach planu to głównie pastwisko klasy Ps-IV oraz W-PsIV. Działka 62 stanowi drogę gminną nr 301017W. Na zdjęciu satelitarnym pochodzącym z 2025 roku widoczne są pojedyncze drzewa, przystanek autobusowy oraz budynek gospodarczy. Jednakże podczas wizji terenowej w połowie

sierpnia 2026 r. stwierdzono, iż na analizowanym terenie nie występuje żadna zabudowa ani żadne elementy zagospodarowania, a także wycięte zostały drzewa.

Obszar objęty analizą nie posiada obecnie przyłączenia do sieci infrastruktury technicznej. Poprzez działkę drogową przebiega sieć telekomunikacyjna oraz wodociągowa.

W granicach obszaru opracowania zlokalizowane są obiekty, dla których obowiązują przepisy odrębne - Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 215 „Subniecka Warszawska” oraz w części obszaru Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 214 „Zbiornik Działdowo”. Ponadto, obszar objęty planem zlokalizowany jest w granicach Nadwkrzańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

Ryc. 7. Lokalizacja obszaru wraz z pokryciem terenu

Źródło: <https://raciaz.e-mapa.net>

Ryc. 8. Zdjęcie obszaru opracowania

Źródło: praca własna.

Ryc. 9. Zdjęcie sąsiedztwa obszaru opracowania

Źródło: praca własna.

Ryc. 10. Zdjęcie sąsiedztwa obszaru opracowania

Źródło: praca własna.

Ryc. 11. Zdjęcie obszaru opracowania oraz jego sąsiedztwa

Źródło: praca własna.

Na analizowanym obszarze można spodziewać się wystąpienia przede wszystkim zanieczyszczeń związanych ze spływem powierzchniowym z terenów komunikacyjnych, a także terenów rolniczych. Brak jest jednak ogólnodostępnych badań dotyczących ich wpływu na tereny sąsiednie. Na obszarze objętym planem brak jest jakichkolwiek znaczących źródeł zanieczyszczenia powietrza. Ewentualne zanieczyszczenia mogą być związane z ruchem samochodowym na drogach publicznych, zlokalizowanych w bezpośrednim sąsiedztwie analizowanego obszaru oraz w jego granicach, a także

związane z pyleniem z intensywnie użytkowanej zabudowy zagrodowej.

5.2. Potencjalne zmiany zagospodarowania oraz stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu

W chwili obecnej w granicach obszaru objętego planem nie obowiązuje żaden miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Celem uchwalenia planu jest umożliwienie lokalizacji zabudowy produkcyjnej z zakresu produkcji pasz. W związku z powyższym, z punktu widzenia wpływu na środowisko, uchwalenie zintegrowanego planu inwestycyjnego spowoduje zmiany.

Tereny niezabudowane, położone w granicach obszarów chronionych są szczególnie wrażliwe na niekorzystny wpływ nieuporządkowanego zagospodarowania, w związku z tym niezwykle istotne jest wprowadzenie w projekcie planu szczegółowych nakazów i zakazów dotyczących gabarytów zabudowy oraz ochrony środowiska. Uporządkowanie pozwoli na zrównoważony rozwój i na zachowanie walorów terenu oraz stworzy komfortowe warunki życia mieszkańców gminy. Ponadto istotne jest ustalenie szczegółowych nakazów i zakazów w zakresie przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Brak tego typu zapisów może wiązać się z konsekwencjami w postaci zanieczyszczenia wód gruntowych poprzez niewłaściwe odprowadzanie ścieków lub wprowadzenie ogrzewania powodującego znaczną emisję szkodliwych substancji do atmosfery.

W przypadku odstąpienia od realizacji ustaleń projektu planu przewiduje się utrzymanie dotychczasowego sposobu użytkowania obszaru, obejmującego przede wszystkim grunty rolne. W perspektywie kilku lub kilkunastu lat nie należy spodziewać się istotnych zmian w strukturze użytkowania terenu, a podstawową funkcją obszaru nadal pozostanie produkcja rolna.

Zmiany środowiskowe będą miały charakter stopniowy i wynikać będą przede wszystkim z prowadzenia prac agrotechnicznych, stosowania nawozów i środków ochrony roślin oraz oddziaływań związanych z ruchem pojazdów na drodze gminnej przebiegającej w granicach obszaru. Procesy te mogą powodować okresowe pogorszenie jakości powietrza wskutek pylenia oraz lokalne zanieczyszczenie wód powierzchniowych poprzez spływ powierzchniowy z terenów rolniczych, jednak nie przewiduje się, aby ich skala uległa istotnemu zwiększeniu w stosunku do stanu obecnego.

Jednakże ze względu na sąsiedztwo istniejącej zabudowy zagrodowej można spodziewać się stopniowego wzrostu presji urbanizacyjnej w otoczeniu analizowanego obszaru. Brak realizacji projektu planu nie wyklucza jednak możliwości jego zagospodarowania w przyszłości na podstawie innych dokumentów planistycznych lub zmian polityki przestrzennej gminy.

Wariant polegający na pozostawieniu terenu w obecnym sposobie użytkowania nie będzie powodował nowych oddziaływań związanych z realizacją zabudowy produkcyjnej, jednak jednocześnie nie stworzy możliwości uporządkowania zagospodarowania tego obszaru zgodnie z przyjętą polityką przestrzenną gminy oraz wykorzystania terenów przewidzianych w planie ogólnym pod rozwój funkcji produkcyjnych. W konsekwencji stan środowiska będzie kształtowany głównie przez dotychczasowe użytkowanie rolnicze oraz naturalne procesy zachodzące w środowisku, bez wystąpienia nowych, znaczących presji wynikających z realizacji ustaleń projektu planu.

Prawdopodobny wpływ projektowanych zmian na poszczególne komponenty środowiska przedstawia się następująco:

- Różnorodność biologiczna, fauna i flora – negatywny wpływ na dotychczasową

różnorodność biologiczną oraz faunę i florę i zastąpienie zielenią urządzoną;

- Woda – potencjalny brak negatywnego wpływu na wody podziemne ze względu na zapisy dotyczące podłączenia do sieci wodociągowej oraz kanalizacyjnej;
- Powietrze – możliwy pozytywny wpływ w przypadku zastosowania do celów grzewczych i technologicznych niskoemisyjnych paliw i odnawialnych źródeł energii, jednocześnie negatywny wpływ związany z emisją pyłów z uwagi na charakter planowanej działalności;
- Powierzchnia ziemi – negatywne oddziaływanie poprzez realizację zabudowy na terenach dotychczas niezagospodarowanych;
- Krajobraz – potencjalny negatywny wpływ z uwagi na lokalizację nowej zabudowy na terenach rolniczych;
- Klimat – brak znaczącego oddziaływania lub brak możliwości stwierdzenia wpływu;
- Zasoby naturalne – brak znaczącego oddziaływania lub brak możliwości stwierdzenia wpływu;
- Zabytki – brak oddziaływania;
- Dobra materialne – możliwe zwiększenie zainteresowania inwestorów, możliwy wzrost cen gruntów;
- Natura 2000 – obszar planu znajduje się poza obszarami Natura 2000 i biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu, rozwiązania przestrzenne w nim zawarte nie będą wpływały na cele, przedmiot ochrony oraz integralność tych form ochrony przyrody.

5.3. Stan środowiska na obszarze objętym przewidywanym znaczącym oddziaływaniem

Znaczna część terenów opracowania w wyniku uchwalenia planu zostanie przekształcona z terenów niezabudowanych na tereny budowlane produkcyjne. Nie prognozuje się jednak wystąpienia na nich znaczącego negatywnego oddziaływania, gdyż w planie zastosowano zapisy mające na celu minimalizację negatywnego oddziaływania na środowisko, w tym dotyczące przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz pozostałe ustalenia ochrony środowiska przyrodniczego lub mające na to środowisko pośredni i bezpośredni wpływ.

Rzeźba terenu, gleby

Obszar opracowania jest zasadniczo płaski i brak jest na nim większych form terenu. Obszar położony jest na wysokości 117-118 m n.p.m. Ze względu na brak znacznych spadków, cały obszar nadaje się do realizacji zabudowy związanej z produkcją.

Ryc. 12. Mapa hipsograficzna obszaru opracowania

Źródło: <https://raciaz.e-mapa.net>

Wody podziemne i powierzchniowe

W bezpośrednim sąsiedztwie obszaru opracowania zlokalizowany jest ciek wodny – Dopływ spod Woli Łaszewskiej. Ponadto obszar podlegający opracowaniu położony jest w całości w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 215 „Subniecka Warszawska” oraz w części obszaru Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 214 „Zbiornik Działdowo”.

Zgodnie z badaniami JCWP Wkra od Mławki do Sony, na której zlokalizowany jest obszar opracowania, jej stan ekologiczny oceniono jako umiarkowany, chemiczny poniżej dobrego, a stan ogólny jako zły.

Na analizowanym obszarze można spodziewać się przede wszystkim wystąpienia zanieczyszczeń związanych z działalnością człowieka lub spływu zanieczyszczeń z terenów sąsiadujących. Brak jest jednak jakichkolwiek badań dotyczących ich wpływu na tereny sąsiednie, w tym na obszar opracowania.

Hałas i pola elektromagnetyczne

Na obszarze objętym opracowaniem zlokalizowana jest droga publiczna - droga gminna nr 301017W. Podczas wizji terenowej nie przeprowadzono żadnych badań akustycznych na obszarze objętym opracowaniem. Ewentualny hałas może być związany z istniejącą zabudową zagrodową, z uwagi na istniejącą intensywnie zagospodarowaną zabudowę zagrodową.

Ryc. 13. Mapa topograficzna obszaru opracowania

Źródło: <https://raciaz.e-mapa.net>

Jakość powietrza atmosferycznego

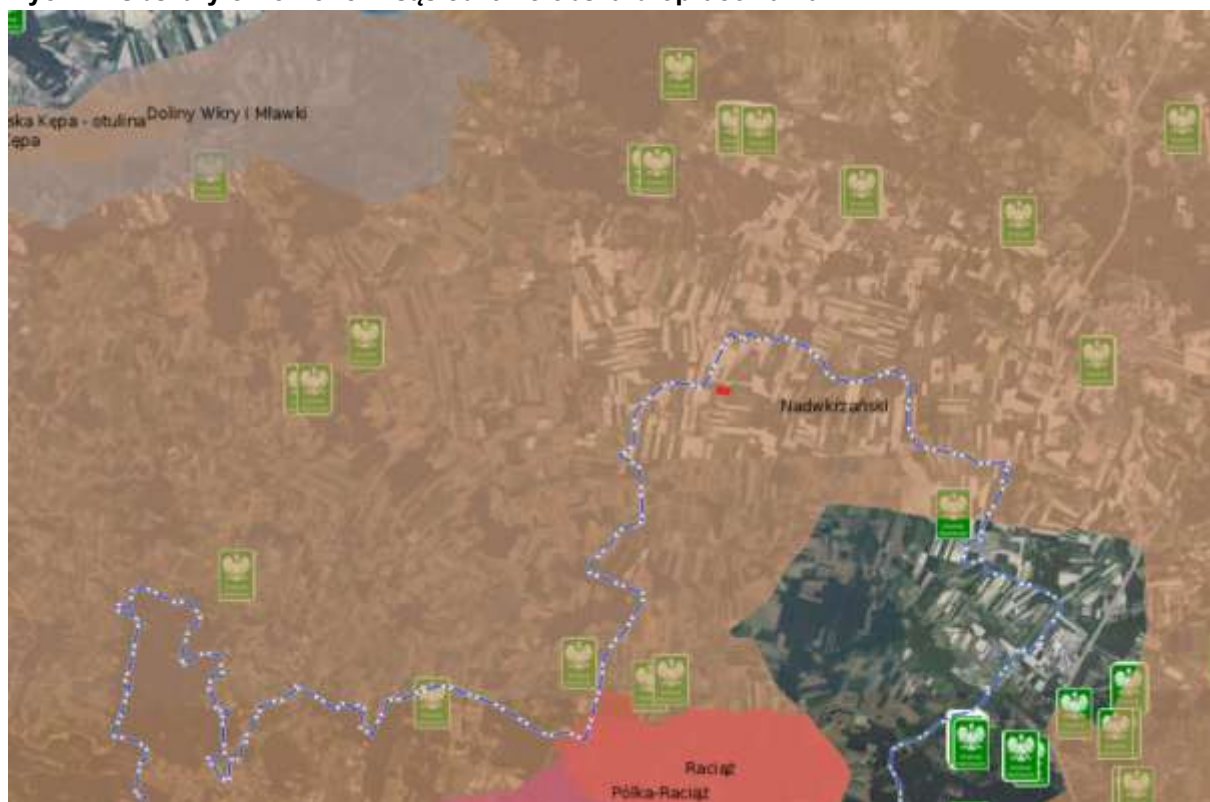
Na obszarze objętym planem nie zidentyfikowano istotnych źródeł emisji zanieczyszczeń do powietrza, takich jak zakłady przemysłowe, instalacje energetyczne czy inne obiekty mogące powodować znaczące pogorszenie jego jakości. Potencjalne zanieczyszczenia mogą mieć charakter lokalny i być związane przede wszystkim z ruchem pojazdów na drogach publicznych oraz okresowym pyleniem pochodzącym z użytkowania rolniczego. Należy jednak wskazać, że dla analizowanego obszaru nie prowadzono badań jakości powietrza, wobec czego ocena ta opiera się na analizie istniejącego sposobu zagospodarowania terenu oraz identyfikacji potencjalnych źródeł emisji.

5.4. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, w szczególności dotyczące obszarów podlegających ochronie na podstawie ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody

Na obszarze objętym planem nie zidentyfikowano bardzo znaczących problemów ochrony środowiska istotnych z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu w związku z charakterem planowanych przekształceń terenów w kierunku produkcyjnym, poza ewentualnymi zanieczyszczeniami z terenów zurbanizowanych oraz terenów komunikacyjnych. Są to jednak zanieczyszczenia potencjalne i nie ma udokumentowanych negatywnych oddziaływań wynikających z dotychczasowego użytkowania terenów.

Obszar objęty planem zlokalizowany jest w granicach Nadwkrzańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Z kolei najbliższym obszarem Natura 2000 jest Raciaż, zlokalizowany w odległości około 6,1 km od obszaru opracowania oraz Doliny Wkry i Mławki, zlokalizowana w odległości około 6,3 km od obszaru opracowania.

Ryc. 14. Obszary chronione w sąsiedztwie obszaru opracowania

Źródło: <https://raciaz.e-mapa.net>

Do najistotniejszych problemów ochrony środowiska odnoszących się do obszaru objętego projektem planu należą:

- zachowanie odpowiednich warunków ochrony wód powierzchniowych i podziemnych przed zanieczyszczeniem, w szczególności poprzez właściwe rozwiązania gospodarki wodno-ściekowej oraz gospodarowania wodami opadowymi i roztopowymi;
- ograniczenie emisji hałasu oraz innych uciążliwości związanych z funkcjonowaniem terenów produkcyjnych, z uwzględnieniem ochrony sąsiedniej zabudowy mieszkaniowej;
- ograniczenie emisji zanieczyszczeń do powietrza, w szczególności emisji pyłów związanych z procesami magazynowania, transportu i przetwarzania surowców oraz produkcji mieszanek paszowych, poprzez stosowanie odpowiednich rozwiązań technicznych i technologicznych ograniczających pylenie;
- zachowanie i właściwe kształtowanie zieleni;
- ograniczenie uszczelnienia powierzchni terenu oraz zachowanie odpowiedniego udziału powierzchni biologicznie czynnej, sprzyjającego retencji wód opadowych;
- zapewnienie właściwej gospodarki odpadami zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie przewidywanego oddziaływania skumulowanego należy wskazać, że na etapie sporządzania prognozy oddziaływania na środowisko nie jest możliwe przeprowadzenie szczegółowej analizy wszystkich potencjalnych oddziaływań, z uwagi na brak danych dotyczących wydawanych decyzji o warunkach zabudowy (z uwagi na brak miejscowych planów w sąsiedztwie) lub terminów realizacji inwestycji, ich ostatecznych parametrów technicznych oraz sposobu zagospodarowania poszczególnych działek.

Jednocześnie należy wskazać, że projekt planu stanowi kontynuację przyjętego kierunku zagospodarowania terenów sąsiednich, a planowane funkcje nie wprowadzają

nowego rodzaju presji środowiskowej, lecz wpisują się w istniejącą i planowaną strukturę funkcjonalno-przestrzenną. Zastosowanie ustaleń planu dotyczących zasad zagospodarowania terenu, udziału powierzchni biologicznie czynnej oraz zasad ochrony środowiska będzie ograniczało skalę potencjalnych oddziaływań skumulowanych.

6. Przewidywane oddziaływanie na środowisko i jego elementy

Każda ingerencja człowieka w środowisko niesie za sobą konsekwencje i oddziaływania na przyrodę, zarówno pozytywne, jak i negatywne. Zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju ingerencja ta powinna się odbywać z poszanowaniem dla środowiska naturalnego, zachowaniem równowagi przyrodniczej i trwałości podstawowych procesów przyrodniczych.

Dla terenu produkcji, oznaczonego na rysunku planu symbolem **1P**, ustala się następujące zasady kształtowania zabudowy oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) przeznaczenie: tereny produkcji związanej z wytwarzaniem i mieszaniem pasz, w tym obiekty budowlane produkcyjne, składowe i magazynowe, silosy oraz budynki socjalne;
- 2) dopuszczenie lokalizacji:
 - a) wiat,
 - b) portierni;
- 3) minimalna nadziemna intensywność zabudowy: 0,01;
- 4) maksymalna nadziemna intensywność zabudowy: 0,90;
- 5) maksymalna intensywność zabudowy: 0,90;
- 6) minimalny udział powierzchni biologicznie czynnej: 30%;
- 7) maksymalny udział powierzchni zabudowy: 60%;
- 8) geometria dachów budynków oraz wiat: płaskie, jednospadowe, dwuspadowe symetryczne, o kącie nachylenia głównych połaci dachowych do 30°;
- 9) maksymalna wysokość zabudowy:
 - a) budynków: 15,0 m,
 - b) budowli: 24,0 m,
 - c) wiat: 6,0 m;
- 10) maksymalna liczba kondygnacji budynków: 3 kondygnacje nadziemne;
- 11) minimalna powierzchnia nowo wydzielanych działek budowlanych: 3000 m²;
- 12) obsługa komunikacyjna z drogi oznaczonej na rysunku planu symbolem **1KDL**.

Dla terenu drogi lokalnej, oznaczonego na rysunku planu symbolem **1KDL**, ustala się następujące zasady oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) przeznaczenie: teren drogi lokalnej;
- 2) szerokość w liniach rozgraniczających: zgodnie z rysunkiem planu;
- 3) dopuszczenie lokalizacji:
 - a) sieci, obiektów i urządzeń infrastruktury technicznej,
 - b) dróg pieszych, rowerowych i pieszo-rowerowych, stanowisk postojowych,
 - c) rowów odwadniających, drogowych obiektów inżynierskich oraz zjazdów.

Dla terenu zieleni naturalnej, oznaczonego na rysunku planu symbolem **1ZN**, ustala się następujące zasady oraz wskaźniki zagospodarowania terenu:

- 1) przeznaczenie: teren zieleni naturalnej;
- 2) dopuszczenie lokalizacji urządzeń wodnych;
- 3) zakaz lokalizacji budynków oraz stanowisk postojowych.

Analizując powyższe parametry, zajądą zmiany w środowisku takie jak:

- wzrost hałasu podczas realizacji obiektów budowlanych oraz hałasu spowodowanego

- przez silniki pojazdów w trakcie eksploatacji budynków,
- zmiana krajobrazu,
 - zmiana szaty roślinnej poprzez realizację terenów biologicznie czynnych,
 - zmiana warunków infiltracji wód opadowych oraz zwiększenie odpływu powierzchniowego z terenów utwardzonych,
 - wzrost emisji zanieczyszczeń do powietrza związany z ruchem pojazdów oraz funkcjonowaniem obiektów produkcyjnych, w tym możliwość występowania emisji pyłów związanych z magazynowaniem, przeładunkiem i przetwarzaniem surowców oraz produkcją mieszanek paszowych;
 - możliwość wystąpienia lokalnych uciążliwości związanych z funkcjonowaniem zakładu produkcji mieszanek paszowych, w szczególności w zakresie emisji pyłu i hałasu, których skala będzie zależna od zastosowanych rozwiązań technologicznych oraz sposobu prowadzenia procesów produkcyjnych.

W związku z powyższym szczegółowy sposób zagospodarowania terenu normują zapisy projektu uchwały. Przyjęto, że działki budowlane należy zagospodarować w sposób zapewniający zachowanie przepisów szczególnych i odrębnych oraz warunków określonych w projekcie planu.

6.1. Wpływ na różnorodność biologiczną, faunę i florę

Każda inwestycja, polegająca na budowie, rozbudowie, utwardzeniu terenu lub zmianie jego zagospodarowania może negatywnie wpłynąć na różnorodność biologiczną danego obszaru.

Ustawa o ochronie przyrody określa, że w planie muszą być uwzględnione cele ochrony przyrody. Wśród nich do najbardziej istotnych należą:

- utrzymanie procesów ekologicznych i stabilności ekosystemów,
- zachowanie różnorodności biologicznej,
- zapewnienie ciągłości istnienia gatunków roślin, zwierząt i grzybów, wraz z ich siedliskami, przez ich utrzymywanie lub przywracanie do właściwego stanu ochrony,
- ochrona walorów krajobrazowych, zieleni oraz zadrzewień.

Zabudowa bezpośrednio niszczy całą florę oraz pośrednio faunę na terenie, który jest zajęty przez budynek, obiekt budowlany lub utwardzenie terenu. Również zmiana zagospodarowania (np. na zielenią urządzonej lub towarzyszącą zabudowie) niszczy występujące na tym terenie gatunki i zmienia w mniejszym lub większym stopniu lokalny ekosystem.

Teren objęty opracowaniem jest niezabudowany i niezagospodarowany. Z tego powodu, na analizowanym obszarze występują rośliny i zwierzęta typowe głównie dla środowiska rolniczego. Brak jest szczegółowej inwentaryzacji gatunków flory i fauny bezpośrednio występujących na danym terenie, dlatego nie jest możliwe określenie dokładnego wpływu na różnorodność biologiczną skutków realizacji projektu. Skutki uchwalenia planu spowodują zagospodarowanie i zmianę przeznaczenia terenów rolniczych, a co za tym idzie zniszczone zostaną siedliska i ostoje roślin oraz zwierząt.

W związku z tym na obszarze opracowania występują rośliny typowe dla środowiska wiejskiego i ruderalnego, takie jak: skrzyp polny (*Equisetum arvense*), mniszek pospolity (*Taraxacum officinale*), mlecz polny (*Sonchus arvensis*), koniczyna polna (*Trifolium arvense*), lebioda (*Chenopodium album*).

Do zwierząt mogących pojawić się na obszarze objętym planem można zaliczyć głównie gatunki typowe dla krajobrazu wiejskiego, takie jak: zając szarak (*Lepus europaeus*), kret europejski (*Talpa europaea*), czy sarna europejska (*Capreolus capreolus*).

Z uwagi na fakt, iż na obszarze planu bytować mogą niewielkie ssaki, ptactwo oraz płazy, dla których obowiązują zakazy wynikające z ustawy o ochronie przyrody dotyczące umyślnego chwytania lub okaleczania, zabijania i niszczenia miejsc gniazdowania, w przypadku możliwości naruszenia zakazów wynikających z ustawy należy uzyskać zezwolenie na odstępstwa od zakazów obowiązujących w stosunku do zwierząt chronionych. Jako działanie kompensacyjne w takim przypadku można wprowadzać zastępcze miejsce gniazdowania w postaci budek (skrzynek) lęgowych dostosowanych do potrzeb danego gatunku.

Ponadto podczas wizji terenowej na obszarze objętym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie stwierdzono występowania chronionych gatunków roślin, grzybów i zwierząt na podstawie przepisów rozporządzeń wykonawczych do ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody* (Dz. U. z 2024 r. poz. 1940), tj. rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w *sprawie ochrony gatunkowej roślin* (Dz. U. z 2014 poz. 1409) oraz rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w *sprawie ochrony gatunkowej zwierząt* (Dz. U. z 2022 r. poz. 2380) i rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w *sprawie ochrony gatunkowej grzybów* (Dz. U. z 2014 poz. 1408). W przypadku stwierdzenia ich występowania na podstawie inwentaryzacji wykonanej przed lub podczas etapu budowy danego obiektu budowlanego, będą obowiązywały odpowiednie przepisy prawa regulujące postępowanie w tym zakresie.

Pozytywnym elementem zagospodarowania będzie pozostawienie części terenu w formie zieleni naturalnej. Zachowanie niezabudowanej i biologicznie czynnej części terenu będzie sprzyjało utrzymaniu lokalnej różnorodności biologicznej, zapewniając miejsce bytowania i żerowania dla drobnych zwierząt oraz owadów, a także umożliwiając zachowanie ciągłości lokalnej roślinności. Szczególne znaczenie ma położenie tej części terenu w sąsiedztwie niewielkiego cieku wodnego. Zachowana zieleń będzie stanowiła dodatkową strefę oddzielającą projektowaną zabudowę od cieku, ograniczając bezpośrednie przekształcenie jego otoczenia i wzmacniając lokalną funkcję przyrodniczą tego fragmentu terenu. Tym samym, pomimo przekształcenia części obecnego terenu rolnego w teren zabudowany, pozostawienie części działki w formie zieleni naturalnej może korzystnie wpływać na lokalne warunki siedliskowe i bioróżnorodność.

Szczegółowe zapisy projektu uchwały przyjmującej plan wprowadzają obowiązek przeznaczenia części powierzchni działki jako powierzchnię biologicznie czynną. Rozwiązanie to umożliwia wprowadzenie zieleni towarzyszącej zabudowie, obejmującej m.in. trawniki, drzewa i krzewy oraz rośliny ozdobne, co korzystnie wpływa na estetykę obszaru oraz lokalne warunki mikroklimatyczne. Powierzchnie biologicznie czynne sprzyjają również retencji wód opadowych, ograniczają efekt nagrzewania się terenów zabudowanych oraz stanowią siedliska i miejsca bytowania pospolitych gatunków zwierząt, takich jak owady zapylające, pajęczaki, drobne ssaki czy ptaki związane z terenami zieleni urządzonej i zadrzewieniami.

Wprowadzanie do środowiska przyrodniczego i przemieszczanie w nim gatunków obcych, jest co do zasady zakazane. Należy mieć na uwadze, że każdy gatunek obcy może w przyszłości stać się gatunkiem zagrażającym rodzimej bioróżnorodności, w odniesieniu do drzew status inwazyjnych zyskały w ostatnich dziesięcioleciach np. jesion pensylwański (*Fraxinus pennsylvanica*), dąb czerwony (*Quercus rubra*), a regionalnie i lokalnie także bożodrzew gruczołowaty (*Ailanthus altissima*), wiązowiec zachodni (*Celtis occidentalis*), czy orzech włoski (*Juglans regia*). W związku z tym roślinność towarzysząca zabudowie powinna być złożona wyłącznie z gatunków rodzimych.

W projekcie planu dopuszczono lokalizację instalacji odnawialnych źródeł energii elektrycznej o mocy poniżej 150 kW (z wyjątkiem turbin wiatrowych o poziomej osi obrotu), takich jak fotowoltaika, turbiny wiatrowe o pionowej osi obrotu, czy pompy ciepła.

Zadania z zakresu montażu ogniw fotowoltaicznych na budynkach mogą potencjalnie stanowić zagrożenie dla chronionych gatunków ptaków i nietoperzy, dlatego przy tego typu pracach szczególną uwagę należy zwrócić na występowanie miejsc lęgowych jerzyków zwyczajnych (*Apus apus*) oraz wróbli (*Passer domesticus*) i stanowisk nietoperzy. Prace te należy prowadzić poza sezonem lęgowym, hibernacji i rozrodczym, co powinno zostać wprowadzone w formie zapisu do projektu planu. Dopuszczone w lokalizacji turbiny wiatrowe o pionowej osi obrotu nie powinny powodować negatywnego oddziaływania na faunę oraz florę obszaru. Posiadają one mniejsze ryzyko kolizji z ptakami i nietoperzami, niż w przypadku tradycyjnych turbin poziomych, a ich cicha praca i stosunkowo wolny ruch skrzydeł nie będą powodować stresu u zwierząt. Z kolei pompy ciepła mają neutralny wpływ na faunę i florę, ze względu na brak emisji ciepła i zanieczyszczeń.

Jednakże realizacja ustaleń projektu planu nie stanowi przesłanki wystarczającej do uzyskania stosownych zezwoleń odpowiednich organów na odstępstwa od zakazów w stosunku do gatunków chronionych, stąd też w projekcie planu winien znaleźć się zapis informujący inwestorów o obowiązku zapewnienia ochrony dziko występujących roślin, zwierząt i grzybów oraz ich siedlisk zgodnie z przepisami o ochronie przyrody. Ponadto postuluje się dodać zapis, iż ewentualną konieczną i planowaną wycinkę drzew powinno się przeprowadzić poza okresem lęgowym tj. poza okresem od 1 marca do 15 października.

Dodatkowo w celu ograniczenia potencjalnego niekorzystnego wpływu realizacji projektowanego przeznaczenia terenu na migrację płazów (z uwagi na sąsiedztwo cieku wodnego) proponuje się aby przed etapem zakończenia budowy projektowanego zainwestowania pozostawić odpowiednie otwory w ogrodzeniu działki, które zapewnią swobodne przemieszczanie się płazów.

Obszar objęty planem zlokalizowany jest w granicach Nadwkrzańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Obszary chronionego krajobrazu, zgodnie z Ustawą o *ochronie przyrody*, są chronione ze względu na wyróżniający się krajobraz o zróżnicowanych ekosystemach, wartościowe ze względu na możliwość zaspokajania potrzeb związanych z turystyką i wypoczynkiem lub pełnioną funkcją korytarzy ekologicznych. Na obszarze chronionego krajobrazu może być wprowadzonych 9 określonych przez ustawę zakazów. Na obszarze Nadwkrzańskiego OCHK, zgodnie z Uchwałą Nr 123/24 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 19 listopada 2024 r. w sprawie *Nadwkrzańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu*, zakazuje się:

- realizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko;
- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub naprawy urządzeń wodnych;
- wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów i bursztynu;
- wykonywania prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwsuwiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
- dokonywania zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybna;

- likwidowania naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
- budowania nowych obiektów budowlanych w pasie szerokości 100 m na terenie Natura 2000 oraz 50 m na terenie poza Naturą 2000 od:
 - linii brzegów rzek, jezior i innych naturalnych zbiorników wodnych,
 - zasięgu lustra wody w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących przy normalnym poziomie piętrzenia określonym w pozwoleniu wodnoprawnym z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej.

Przyjęte w projekcie planu zasady zagospodarowania i użytkowania terenów uwzględniają obowiązujące zakazy ustanowione dla Nadwkrzańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu, w szczególności w zakresie ochrony zadrzewień i stosunków wodnych. Tym samym ustalenia planu zostały sformułowane w sposób uwzględniający potrzebę zachowania wartości przyrodniczych i krajobrazowych Nadwkrzańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz ograniczenia możliwości wystąpienia negatywnego oddziaływania planowanego zagospodarowania na jego funkcjonowanie.

W związku z powyższym, uchwalenie planu wpłynie negatywnie na różnorodność biologiczną, florę i faunę, ale nie będzie to bardzo znaczące oddziaływanie z uwagi na niewielką bioróżnorodność występującą na obszarze objętym projektem. Ponadto skala tego oddziaływania będzie ograniczona ze względu na pozostawienie części działki, obejmującej mniej niż połowę jej powierzchni, w formie zieleni naturalnej.

6.2. Wpływ na ludzi

Charakter nowych inwestycji, przy zachowaniu ustaleń i obwarowań zawartych w projekcie planu, nie powinien powodować zagrożenia dla zdrowia ludzi.

Na obszarze objętym planem ustala się:

- 1) zakaz lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oraz potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego;
- 2) zakaz lokalizacji:
 - a) elektrowni wiatrowych, z zastrzeżeniem §10 ust. 2 pkt 9, 10,
 - b) elektrowni fotowoltaicznych, z zastrzeżeniem §10 ust. 2 pkt 9, 10,
 - c) zakładów o zwiększonym lub dużym ryzyku wystąpienia poważnych awarii;
- 3) zakaz prowadzenia działalności gospodarczej polegającej na odzysku, przeładunku i unieszkodliwianiu odpadów, w tym ich składowaniu oraz na zbieraniu odpadów;
- 4) zakaz zmian stosunków wodnych oraz zmiany kierunku odpływu wód opadowych i roztopowych ze szkodą dla gruntów sąsiednich;
- 5) dopuszczenie niwelacji terenu w zakresie niezbędnym do przygotowania podłoża pod zabudowę i zagospodarowanie zgodnie z zapisami planu.

Hałas jest obecnie jednym z istotniejszych „zanieczyszczeń” środowiska. Wpływ na to ma powszechność zjawiska oraz jego skutki oddziaływania na ludzi. W świetle przepisów o ochronie środowiska pod pojęciem hałasu należy rozumieć dźwięki o częstotliwościach od 16 Hz do 16.000 Hz. Oprócz ustalenia wysokości poziomu hałasu, istotnym zagadnieniem z punktu widzenia ochrony środowiska jest określenie zasięgu tego czynnika, na który z kolei wpływają:

- wysokość źródła hałasu,
- wysokość punktu obserwacji,
- wartość impedancji akustycznej gruntu,
- warunki atmosferyczne.

Zmienność tych czynników powoduje, że trudno przewidzieć, jak będzie się rozprzestrzeniać hałas, jakie natężenie osiągnie w danych punktach, i w razie uciążliwości (choćby rozumianej jako przekroczenie dopuszczalnego poziomu hałasu), jakie należy zastosować rozwiązania w celu ograniczenia jego poziomu. W granicach obszaru planu zlokalizowana jest droga publiczna, w związku z tym klimat akustyczny jest kształtowany głównie przez źródła hałasu drogowego. Przy rodzaju projektowanej zabudowy oraz odległościach wyznaczonych w planie od krawędzi jezdni ww. drogi, nie przewiduje się konieczności zastosowania dodatkowych środków ochrony przed hałasem, oprócz przewidzianych w Rozporządzeniu Ministra Infrastruktury *w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie*.

W przypadku zwiększenia natężenia ruchu na ww. drodze, w celu zminimalizowania negatywnego oddziaływania należy dokonać wyboru optymalnego w zakresie sposobu zagospodarowania działek, odpowiedniej lokalizacji budynków na działce, usytuowania okien w elewacjach, stosowania do budowy obiektów i urządzania zieleni oraz elementów dźwiękochłonnych. Istotne jest również strefowanie zabudowy względem źródła hałasu.

Ustalenia projektu planu nie powinny powodować przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu na terenach zabudowy mieszkaniowej zlokalizowanych poza granicami opracowania, dla którego obowiązują odpowiednie standardy akustyczne określone w przepisach odrębnych tj. Rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. *w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku* (Dz. U. z 2014 poz.112).

Funkcjonowanie projektowanej mieszalni pasz może stanowić źródło dodatkowego hałasu, związanego zarówno z pracą urządzeń technologicznych, jak i ruchem pojazdów oraz prowadzonym załadunkiem i rozładunkiem surowców. Należy jednak zwrócić uwagę, że w bezpośrednim sąsiedztwie analizowanego terenu znajduje się już intensywnie użytkowane gospodarstwo rolne, obejmujące zabudowę zagrodową oraz liczne obiekty i urządzenia związane z prowadzoną produkcją rolniczą, w tym silosy i infrastrukturę gospodarczą. Oznacza to, że analizowany obszar nie stanowi obecnie otoczenia pozbawionego źródeł hałasu związanych z działalnością gospodarczą i rolniczą.

Jednocześnie najbliższa zabudowa mieszkaniowa znajduje się w odległości kilkudziesięciu metrów od granicy terenu planowanej mieszalni, a pomiędzy analizowanym terenem a zabudową występują tereny użytkowane rolniczo. Taki sposób zagospodarowania ogranicza bezpośrednio oddziaływanie akustyczne projektowanej funkcji na zabudowę mieszkaniową. Ostateczna ocena poziomu hałasu związanego z funkcjonowaniem mieszalni pasz będzie zależała od zastosowanych rozwiązań technologicznych, organizacji pracy zakładu oraz rzeczywistego sposobu jego użytkowania.

Nie prognozuje się negatywnego oddziaływania w zakresie promieniowania elektromagnetycznego na obszar objęty planem, ponieważ w sąsiedztwie obszaru nie występują napowietrzne linie elektroenergetyczne średniego ani wyższego napięcia. Standardowe zasady bezpieczeństwa oraz przepisy odrębne dotyczące infrastruktury elektroenergetycznej zapewniają brak ryzyka dla sposobu zagospodarowania terenu i nie generują dodatkowych ograniczeń przestrzennych.

W granicach obszaru objętego planem, brak jest lokalizacji stacji bazowych telefonii komórkowej. Najbliżej położona stacja przekaźnikowa zlokalizowana jest w odległości około 2000 m od obszaru planu, w miejscowości Unieck. Z uwagi na obowiązujące przepisy, w projekcie planu nie wprowadzono zakazu lokalizacji stacji bazowych telefonii komórkowych. Ich lokalizacja mogłaby wpłynąć negatywnie na ludzi w związku z oddziaływaniem pól elektromagnetycznych. Wpływ ten uzależniony jest jednak od umiejscowienia tej stacji, czego nie można przewidzieć na etapie tworzenia planu.

Spośród instalacji wykorzystujących odnawialne źródła energii o mocy poniżej 150 kW, na obszarze opracowania powstać mogą: fotowoltaika, turbiny wiatrowe o pionowej osi obrotu oraz pompy ciepła.

Mikroinstalacje elektrowni fotowoltaicznych są urządzeniami neutralnymi dla ludzi. Nie powodują emisji hałasu oraz innych emisji, uciążliwych z punktu widzenia człowieka. Potencjalny negatywny wpływ paneli na otoczenie to niepokój optyczny wywołany refleksami świetlnymi, co powoduje, że elektrownie słoneczne uznaje się za niekorzystne sąsiedztwo dla lotnisk i tras przelotów statków powietrznych (możliwość oślepienia pilotów). W celu ograniczenia niepożądanego zjawiska, panele pokrywa się powłoką antyrefleksyjną.

Pompy ciepła w przeciwieństwie do tradycyjnych systemów grzewczych, nie emitują spalin, pyłów ani innych szkodliwych substancji, co przekłada się na czystsze powietrze w pomieszczeniach i na zewnątrz. Brak popiołu, sadzy i szkodliwych oparów to również komfort użytkowania. Właściwie zamontowane praktycznie nie generują hałasu.

Turbiny wiatrowe z pionową osią obrotu przystosowane są do lokalizacji w pobliżu budynków, głównie ze względu na niską emisję hałasu – w przypadku poprawnego działania generują one mniejszy hałas, niż samochód. Posiadają one również mniejsze rozmiary niż tradycyjne turbiny o poziomej osi obrotu, dzięki czemu minimalizują potencjalny wpływ na krajobraz i życie mieszkańców.

Uchwalenie planu stwarza warunki do rozwoju funkcji produkcyjnych z zakresu mieszalni pasz, stanowiących uzupełnienie istniejącej intensywnie użytkowanej zabudowy zagrodowej zlokalizowanej w sąsiedztwie obszaru opracowania. Jednocześnie koncentracja nowych funkcji w wyznaczonym obszarze sprzyja racjonalnemu kształtowaniu struktury przestrzennej i ogranicza potrzebę lokalizowania podobnych inwestycji na terenach mniej korzystnych pod względem funkcjonalnym.

Projektowane zagospodarowanie nie powinno wprowadzać dodatkowych ewentualnych zagrożeń dla zdrowia ludzi na obszarze objętym projektem planu oraz na pozostających w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji jego ustaleń, pod warunkiem bezwzględного wyegzekwowania wszystkich ustaleń zawartych w planie oraz w prognozie. Potencjalnym źródłem zagrożenia może być zatem niepełna realizacja wytycznych projektu, dotyczących zapewnienia odpowiedniej jakości środowiska na opisywanym terenie.

6.3. Wpływ na wodę

W bezpośrednim sąsiedztwie obszaru opracowania zlokalizowany jest ciek wodny – Dopływ spod Woli Łaszewskiej. Ponadto obszar podlegający opracowaniu położony jest w całości w granicach Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 215 „Subniecka Warszawska” oraz w części obszaru Główny Zbiornik Wód Podziemnych nr 214 „Zbiornik Działdowo”.

W związku z tym, w planie umieszczono zapisy, mające na celu ochronę wód powierzchniowych i podziemnych:

- 1) w zakresie zaopatrzenia w wodę ustala się:
 - a) zaopatrzenie w wodę z istniejącej sieci wodociągowej,
 - b) dopuszczenie realizacji hydrantów przeciwpożarowych;
- 2) w zakresie odprowadzania ścieków bytowych i przemysłowych ustala się:
 - a) odprowadzanie ścieków bytowych i przemysłowych do projektowanej sieci kanalizacji sanitarnej o średnicy nie mniejszej niż 150 mm,
 - b) dopuszczenie odprowadzania ścieków bytowych do zbiorników bezodpływowych, do czasu realizacji kanalizacji sanitarnej lub do indywidualnych oczyszczalni ścieków,

- c) nakaz podczyszczenia ścieków przemysłowych nieodpowiadających parametrom określonym w przepisach odrębnych, przed odprowadzeniem do sieci kanalizacji sanitarnej,
 - d) dopuszczenie lokalizacji przepompowni ścieków;
- 3) w zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych ustala się:
- a) z terenów komunikacji drogowej odprowadzanie wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - b) z pozostałych terenów zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych w granicach własnej działki budowlanej lub odprowadzanie wód opadowych i roztopowych zgodnie z przepisami odrębnymi,
 - c) dopuszczenie gromadzenia wód opadowych i roztopowych w otwartych lub zamkniętych zbiornikach retencyjnych i studniach chłonnych zlokalizowanych w granicach działek budowlanych oraz wykorzystanie ich do celów gospodarczych i przeciwpożarowych,
 - d) dopuszczenie lokalizacji przepompowni wód opadowych i roztopowych.

Potencjalne zagrożenie dla jakości środowiska wodnego stanowią wody opadowe i roztopowe pochodzące z powierzchni uszczelnionych dróg i parkingów (w przypadku braku kanalizacji deszczowej). Wody opadowe i roztopowe zawierają w swoim składzie wszystkie składniki powietrza atmosferycznego, które są wymywane w czasie opadu, części mineralne (piasek) pochodzące z powierzchni ziemi oraz substancje ropopochodne. Poza gazami atmosferycznymi występują również substancje, będące pochodnymi eksploatacji pojazdów, np. pył gumowy, substancje wymywane z materiałów z których zbudowana jest droga. Wody opadowe mogą również absorbować emitowane do atmosfery produkty spalania paliw - tlenki azotu NO_x , dwutlenek siarki SO_2 , tlenek węgla CO i dwutlenek węgla CO_2 .

W związku z powyższym plan dopuszcza możliwość realizacji kanalizacji deszczowej i odprowadzanie wód opadowych i roztopowych z terenów komunikacji drogowej do sieci kanalizacji deszczowej, zgodnie z przepisami odrębnymi, tj. w szczególności z przepisami ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. – *Prawo wodne*, regulującymi zasady korzystania z wód i usług wodnych (w tym art. 35 ust. 3 pkt 7 oraz art. 389), a także z przepisami wykonawczymi określającymi warunki odprowadzania ścieków do wód lub do ziemi.

W przypadku terenów produkcyjnych niebezpieczeństwo zanieczyszczenia wód wynika z wielkości powierzchni i charakteru działalności, którą można na nich prowadzić, a także ze sposobu użytkowania gruntów.

Odnosnie ochrony wód podziemnych, w planie nakazano docelowe odprowadzanie ścieków do projektowanej sieci kanalizacji sanitarnej. Obszar opracowania zlokalizowany jest w granicach obiektów chronionych, dla których obowiązują przepisy odrębne: Głównego Zbiornika Wód Podziemnych (GZWP) nr 215 „Subniecka Warszawska” oraz w części obszaru Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 214 „Zbiornik Działdowo”. W związku z tym konieczne jest zagospodarowanie ścieków komunalnych zgodnie z ustaleniami planu oraz zgodnie z przepisami odrębnymi. Zgodnie z art. 120 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. *Prawo wodne*, w celu zapewnienia odpowiedniej jakości wody ujmowanej do zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia oraz zaopatrzenia zakładów wymagających wody wysokiej jakości, a także ze względu na ochronę zasobów wodnych, mogą być ustanawiane obszary ochronne zbiorników wód śródlądowych. Na obszarach tych obowiązują zakazy, nakazy oraz ograniczenia w zakresie użytkowania gruntów lub korzystania z wody w celu ochrony zasobów wód podziemnych lub powierzchniowych przed degradacją określone w art. 140 *Prawo wodne*. Obszary te, zgodnie z art. 141 ustawy *Prawo*

wodne, ustanawia Wojewoda, w drodze aktu prawa miejscowego, na wniosek Wód Polskich.

Dla wyżej wymienionego obszaru ustala się nakaz uwzględnienia jego lokalizacji w zagospodarowaniu i zabudowie działek. Projekt ogranicza lokalizację przedsięwzięć mogących zawsze i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko z dopuszczeniem inwestycji celu publicznego. Z tego powodu nie prognozuje się wystąpienia znaczącego wpływu skutków realizacji projektu na wody powierzchniowe. Odpowiednie zapisy dotyczące wyposażenia w sieci infrastruktury technicznej powinny zminimalizować ewentualny negatywny wpływ na wody powierzchniowe znajdujące się poza granicami planu.

W planie dopuszczono odprowadzanie ścieków do zbiorników bezodpływowych do czasu realizacji sieci kanalizacji sanitarnej. Powyższy zapis, pozwalający na odprowadzanie ścieków do zbiorników odpływowych nie naraża gruntów na zanieczyszczenie, co ma związek z pewnością o zastąpieniu zbiorników siecią kanalizacji sanitarnej w niedalekiej przyszłości. Przy zachowaniu odpowiednich standardów w zakresie szczelności zbiorników bezodpływowych i regularnego opróżniania, nie przewiduje się wystąpienia sytuacji awaryjnych. Ponadto procesy technologiczne w mieszalni pasz są zasadniczo procesem suchym – mieszanie, mielenie, transport surowców, magazynowanie w silosach itd. nie powinno samo w sobie generować ścieków technologicznych. Jednakże w ustaleniach planu wprowadzono zapisy o nakazie podczyszczenia ścieków przemysłowych nieodpowiadających parametrom określonym w przepisach odrębnych, przed odprowadzeniem do sieci kanalizacji sanitarnej. W związku z tym nie przedstawia się rozwiązań mających na celu zapobieganie lub ograniczanie negatywnych oddziaływań na wody, mogących być rezultatem realizacji indywidualnych rozwiązań w zakresie gospodarki ściekowej.

Ponadto dopuszczono realizację indywidualnych oczyszczalni ścieków, których funkcjonowanie, przy zachowaniu wymagań określonych w przepisach odrębnych, nie powinno powodować pogorszenia stanu środowiska gruntowo-wodnego. Rozwiązanie to może być stosowane wyłącznie w warunkach zapewniających skuteczne oczyszczanie ścieków oraz brak zagrożenia dla jakości wód podziemnych i powierzchniowych. Z uwagi na obowiązek zachowania odpowiednich parametrów technicznych urządzeń oraz ich właściwej eksploatacji nie przewiduje się wystąpienia istotnych negatywnych oddziaływań na środowisko. Docelowo preferowanym rozwiązaniem pozostaje odprowadzanie ścieków do sieci kanalizacji sanitarnej po jej wybudowaniu.

W zakresie odprowadzania wód opadowych i roztopowych w planie ustalono m.in. zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych w granicach własnej działki budowlanej lub odprowadzanie wód opadowych i roztopowych do sieci kanalizacji deszczowej, a także dopuszczenie gromadzenia wód opadowych i roztopowych w otwartych lub zamkniętych zbiornikach retencyjnych i studniach chłonnych zlokalizowanych w granicach działek budowlanych oraz wykorzystanie ich do celów gospodarczych i przeciwpożarowych. Dopuszczenie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych w granicach obszaru planu wpłynie pozytywnie na zasoby ilościowe wód w granicach planu, ze względu na zatrzymanie wód w obrębie zlewni. W przypadku stanu jakościowego wód, efekt uzależniony jest od zastosowanych środków technicznych mających na celu oczyszczenie wód opadowych i roztopowych m.in. z substancji ropopochodnych.

W związku z charakterem i dopuszczoną niewielką wysokością budynków, w myśl §28 Rozporządzenia w sprawie warunków technicznych, jaki powinny odpowiadać budynki i ich usytuowanie, podstawową zasadą zagospodarowania wód opadowych powinno być zatrzymanie ich w obrębie działki, spowolnienie tempa spływu oraz naturalne oczyszczenie wód opadowych przed przekazaniem do odbiornika. Sugeruje się zatem gospodarowanie

wodami opadowymi w granicach własnej działki.

Dopuszczenie lokalizacji kondygnacji podziemnych na terenie objętym planem spowoduje naruszenie warunków gruntowych wód podziemnych, aczkolwiek nie spowoduje to znaczących przekształceń powodujących zagrożenie środowiskowe. Oddziaływania na środowisko wodne mogą wynikać z prowadzenia prac odwodnieniowych oraz nieprawidłowego odprowadzania wód opadowych, roztopowych lub też ścieków z rejonu budowy.

Zgodnie z Planem przeciwdziałania skutkom suszy, przyjętego rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 15 lipca 2021 r. w *sprawie przyjęcia Planu przeciwdziałania skutkom suszy* (Dz. U. z 2021 r. poz. 1615), teren objęty opracowaniem znajduje się w obszarze o silnym łącznym zagrożeniu suszą. W podziale na rodzaje suszy: zagrożenie suszą hydrogeologiczną określane jest jako słabe, z kolei hydrologiczną jako umiarkowane. W przypadku suszy atmosferycznej jest to zagrożenie silnie, a w przypadku suszy rolniczej – jako ekstremalne. Gleby na analizowanym obszarze zaliczają się głównie do II i III kategorii podatności, co oznacza ich umiarkowaną podatność na suszę. Pozostała część obszaru jest zaliczona do kategorii I – bardzo podatne na suszę.

W „Katalogu działań służących przeciwdziałaniu skutkom suszy”, stanowiącym załącznik nr 4 do „Planu przeciwdziałania skutkom suszy”, wśród działań służących przeciwdziałaniu skutkom suszy wymieniono m.in. „Retencję i zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych na terenach zurbanizowanych”, zintegrowanym zarządzaniu wodami opadowymi (deszczowymi i roztopowymi) w oparciu o techniki zagospodarowania opadu w miejscu jego wystąpienia. Celem jest zatrzymywanie wód opadowych w miejscu ich powstania oraz wykorzystanie ich w okresach suszy atmosferycznej, a także obniżenie podatności terenów zurbanizowanych na zjawisko suszy. Działanie to obejmuje analizy możliwości zagospodarowania wód opadowych i możliwość zwiększenia udziału powierzchni przepuszczalnych na terenach zurbanizowanych, zdegradowanych oraz przemysłowych, rozwój tzw. zielonej i błękitnej infrastruktury i uwzględnienie odpowiednich zapisów lub zmian w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego. Działanie to dotyczy także realizacji zadań inwestycyjnych związanych ze zwiększeniem retencji wód opadowych na terenach zurbanizowanych.

Ustalenia projektu planu wpisują się w powyższe założenia poprzez określenie minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej na terenach przeznaczonych pod zabudowę, co sprzyja zwiększeniu infiltracji wód opadowych do gruntu, ograniczeniu odpływu powierzchniowego oraz poprawie lokalnych warunków retencyjnych. Zachowanie terenów biologicznie czynnych oraz wprowadzenie zieleni towarzyszącej zabudowie wpływa również korzystnie na ograniczenie skutków suszy poprzez zwiększenie zdolności retencyjnych podłoża i poprawę lokalnego mikroklimatu.

Projekt planu zakłada ponadto zagospodarowanie wód opadowych i roztopowych przede wszystkim w granicach działek budowlanych, zgodnie z przepisami odrębnymi, oraz dopuszcza ich gromadzenie w otwartych lub zamkniętych zbiornikach retencyjnych oraz studniach chłonnych zlokalizowanych na działkach budowlanych, z możliwością wykorzystania zgromadzonej wody do celów gospodarczych. Przyjęte rozwiązania są zgodne z kierunkami działań wskazanymi w „Planie przeciwdziałania skutkom suszy”, gdyż sprzyjają zwiększeniu retencji lokalnej, ograniczeniu odpływu wód opadowych do odbiorników oraz racjonalnemu gospodarowaniu zasobami wodnymi na terenach przeznaczonych do zainwestowania.

Najbliższym elementem sieci hydrograficznej jest ciek wodny przebiegający wzdłuż granicy obszaru objętego planem. Realizacja ustaleń planu może wiązać się

z częściowym uszczelnieniem powierzchni terenu, co potencjalnie wpływa na zmianę wielkości i tempa odpływu wód opadowych. Jednocześnie projekt planu wprowadza rozwiązania ograniczające możliwość wystąpienia negatywnych oddziaływań na stosunki wodne, w szczególności poprzez obowiązek zachowania minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej, umożliwienie zagospodarowania wód opadowych i roztopowych w granicach działek budowlanych oraz dopuszczenie ich retencjonowania w otwartych lub zamkniętych zbiornikach retencyjnych i studniach chłonnych, z możliwością wykorzystania zgromadzonej wody do celów gospodarczych.

W efekcie przewiduje się ograniczenie spływu powierzchniowego oraz zmniejszenie ryzyka transportu zanieczyszczeń do cieku wodnego. Potencjalne zanieczyszczenia mogą pochodzić przede wszystkim ze spływu z terenów komunikacyjnych i utwardzonych, jednak przy zastosowaniu rozwiązań wynikających z przepisów odrębnych oraz ustaleń planu nie przewiduje się istotnego pogorszenia stanu wód cieku ani zwiększenia ryzyka zanieczyszczenia jego wód.

Korzystny wpływ na ochronę cieku będzie miało również wyznaczenie terenu zieleni naturalnej w jego bezpośrednim sąsiedztwie, które zwiększą powierzchnię biologicznie czynną, poprawią infiltrację wód opadowych oraz będą stanowiły strefę ograniczającą spływ zawiesin i zanieczyszczeń z terenów przeznaczonych pod zabudowę.

Należy również uwzględnić, że obecne użytkowanie rolnicze analizowanego obszaru wiąże się z możliwością spływu do cieku związków biogennych oraz pozostałości środków ochrony roślin. W części obszaru objętej zmianą przeznaczenia presja tego rodzaju ulegnie ograniczeniu, choć zostanie zastąpiona typowymi oddziaływaniami związanymi z funkcjonowaniem terenów zurbanizowanych, które będą ograniczane poprzez zastosowanie rozwiązań retencyjnych i właściwe gospodarowanie wodami opadowymi.

Obszary objęte planem nie są położone w strefie ochrony ujęć wód. Ze względu na zapisy projektu planu dotyczące gospodarki wodno-ściekowej (wyposażenie w infrastrukturę wodno-kanalizacyjną) oraz wyniki badań jakości wód JCWP i JCWPd, nie przewiduje się znaczących oddziaływań projektu planu w tym zakresie.

Obszar planu zlokalizowany jest w graniach JCWPd nr 49, która nie jest zagrożona ilościowo i chemicznie, a jako zidentyfikowane presje znaczące wskazano presję obszarową rozproszoną związaną z rolnictwem, gospodarką komunalną lub przemysłem. Jednakże ze względu na zapisy projektu planu nie przewiduje się negatywnego wpływu na zasoby JCWPd.

W związku z powyższym realizacja ustaleń planu nie przyczyni się do nieosiągnięcia celów środowiskowych zawartych w „Planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły” przyjętym rozporządzeniem Ministra Infrastruktury z dnia 4 listopada 2022 r. w sprawie *Planu gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły* (Dz. U. z 2023 r. poz. 300).

Zakłada się, iż wpływ na zasoby wodne w granicach planu będzie pozytywny, poprzez zwiększenie ilości wód w granicach obszaru planu.

Wyżej opisane, ustalone w planie, zasady oraz istniejące na danym terenie uwarunkowania minimalizują negatywny wpływ skutków realizacji planu na wody powierzchniowe i podziemne.

Ze względu na zapisy projektu planu dotyczące gospodarki wodno-ściekowej, nie przewiduje się znaczących oddziaływań projektu planu w tym zakresie. W związku z powyższym realizacja ustaleń planu nie przyczyni się do nieosiągnięcia celów środowiskowych. Wyżej opisane, ustalone w planie, zasady oraz istniejące na danym terenie uwarunkowania minimalizują negatywny wpływ skutków realizacji planu na wody

powierzchniowe i podziemne.

6.4. Wpływ na powietrze

Na drodze gminnej zlokalizowanej na obszarze planu nie przeprowadzano badań natężenia ruchu, jednak podczas wizji terenowej nie stwierdzono występowania znacznego ruchu samochodowego. W związku z ruchem komunikacyjnym (drogowym) do atmosfery emitowane będą następujące związki: węglowodory aromatyczne i alifatyczne (benzen, toluen i ksylen), SO₂, NO_x, CO oraz pyły zawieszone o frakcji PM10 µm. Ilość tych związków będzie uzależniona od natężenia ruchu oraz rodzaju pojazdów poruszających się po drodze. Ponadto występować może okresowe pylenie pochodzące z użytkowania rolniczego sąsiednich terenów. W związku z natężeniem ruchu na drogach i przeprowadzoną wizją terenową nie stwierdzono negatywnego oddziaływania w postaci znacznej emisji zanieczyszczeń.

Potencjalne oddziaływanie planowanej mieszalni pasz na jakość powietrza będzie związane przede wszystkim z emisją pyłów powstających podczas przyjmowania, transportu, magazynowania, dozowania i mieszania surowców wykorzystywanych do produkcji pasz. Źródłem emisji mogą być w szczególności operacje związane z rozładunkiem surowców sypkich, ich przemieszczaniem pomiędzy poszczególnymi etapami procesu technologicznego oraz napełnianiem i opróżnianiem silosów. Emisja pyłu może mieć zarówno charakter zorganizowany, w przypadku powietrza odprowadzanego z urządzeń technologicznych za pośrednictwem instalacji odpylających, jak i niezorganizowany, związany przede wszystkim z ruchem pojazdów, przeładunkiem surowców oraz wtórnym unoszeniem pyłu z powierzchni utwardzonych.

W przypadku prawidłowo zaprojektowanej i eksploatowanej instalacji istotne znaczenie dla ograniczenia emisji pyłu będą miały rozwiązania techniczne stosowane na poszczególnych etapach procesu, w szczególności szczelne urządzenia transportowe, zamknięte układy technologiczne, odpylanie punktów emisji oraz odpowiednia organizacja rozładunku i magazynowania surowców. Ograniczenie emisji niezorganizowanej będzie również zależało od utrzymania w odpowiednim stanie nawierzchni dróg wewnętrznych i placów manewrowych oraz prowadzenia transportu w sposób ograniczający wtórne unoszenie pyłu.

Na możliwość występowania lokalnych oddziaływań pyłowych należy jednak patrzeć w kontekście istniejącego zagospodarowania otoczenia. W bezpośrednim sąsiedztwie terenu planowanej inwestycji znajduje się intensywna zabudowa zagrodowa związana z funkcjonowaniem dużego gospodarstwa rolnego, a także grunty użytkowane rolniczo. Obiekty i działalność rolnicza stanowią istniejące źródła emisji niezorganizowanej, związanej m.in. z pracami polowymi, ruchem maszyn rolniczych, transportem materiałów oraz okresowym unoszeniem pyłu z nieutwardzonych lub suchych powierzchni. Dodatkowym źródłem emisji niezorganizowanej będzie ruch pojazdów po drodze gminnej oraz dojazdach do terenów rolniczych. W związku z tym funkcjonowanie mieszalni pasz może powodować zwiększenie lokalnego obciążenia powietrza pyłem, jednak będzie ono nakładało się na już istniejące tło związane z działalnością rolniczą i komunikacją.

Najbliższa zabudowa mieszkaniowa znajduje się w odległości kilkudziesięciu metrów od terenu planowanej mieszalni, co ogranicza możliwość bezpośredniego oddziaływania emisji pyłowej na miejsca stałego pobytu ludzi. Jednocześnie rzeczywisty zasięg oddziaływania będzie zależał od parametrów instalacji, wielkości i rodzaju wykorzystywanych surowców, sposobu ich magazynowania i transportu, zastosowanych urządzeń ograniczających emisję oraz warunków meteorologicznych, w szczególności prędkości

i kierunku wiatru. Przy prawidłowym funkcjonowaniu instalacji oraz zastosowaniu rozwiązań ograniczających emisję pyłu nie przewiduje się, aby oddziaływanie to miało charakter znaczący w skali ponadlokalnej. Możliwe jest natomiast występowanie okresowego, lokalnego zwiększenia stężeń pyłu w bezpośrednim sąsiedztwie obiektu, zwłaszcza podczas operacji przeładunkowych i transportowych oraz w okresach suchych i wietrznych.

Dopuszczona w planie projektowana zabudowa usługowa i produkcyjna mogłaby dodatkowo wpływać negatywnie na powietrze poprzez stosowanie paliw wysokoemisyjnych. Z tego powodu do celów grzewczych i technologicznych ustala się stosowanie paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi, takie jak: paliwa płynne, gazowe, energia elektryczna lub instalacje odnawialnych źródeł energii o mocy poniżej 150 kW, z wyjątkiem turbin wiatrowych o poziomej osi obrotu, dzięki czemu zostanie zminimalizowane negatywne oddziaływanie zabudowy na powietrze atmosferyczne. Spośród mikroinstalacji wykorzystujących odnawialne źródła energii, na obszarze opracowania powstać mogą: fotowoltaika, turbiny wiatrowe o pionowej osi obrotu oraz pompy ciepła. Wszystkie z ww. instalacji, ze względu na wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii i technologii całkowicie bez emisyjną, nie powodują emisji spalin, pyłów i gazów cieplarnianych podczas pracy. W związku z tym nie wpływają one negatywnie na powietrze atmosferyczne.

Na obszarze planu oraz w jego sąsiedztwie brak jest poza wyżej wymienionymi, terenów stanowiących znaczące źródła emisji zanieczyszczeń do powietrza, a dzięki powyższym zapisom planu, nie przewiduje się wystąpienia znacznego negatywnego wpływu skutków realizacji planu na powietrze atmosferyczne.

6.5. Wpływ na powierzchnię ziemi

Na ponad połowie obszaru planu dopuszcza się realizację zabudowy. Pozostałe tereny stanowią drogę klasy lokalnej oraz tereny zieleni naturalnej. Tereny znajdujące się w granicach planu dotychczas są niezabudowane i niezagospodarowane. W związku z możliwością powstania nowych budynków, dojazdów i dojazdów oraz dodatkowych utwardzeń terenu, prognozuje się wystąpienie negatywnego wpływu na powierzchnię ziemi. W planie nakazano zachowanie odpowiednich udziałów powierzchni terenu biologicznie czynnego, co zminimalizuje negatywne oddziaływanie na ten element środowiska oraz ograniczono intensywność i powierzchnię zabudowy, a także wyznaczono na części obszaru teren zieleni naturalnej. Ponadto w celu zminimalizowania skutków realizacji inwestycji na stan gleb, pomimo braku odpowiedniego zapisu w planie, wskazane jest wykorzystanie warstwy próchnicznej gleby.

Spośród instalacji wykorzystujących odnawialne źródła energii (o mocy poniżej 150 kW), na obszarze opracowania powstać mogą: fotowoltaika, turbiny wiatrowe o pionowej osi obrotu oraz pompy ciepła. W przypadku powstania fotowoltaiki na gruncie, będzie ona wymagała częściowego utwardzenia gruntu, jednakże pod panelami nadal istnieć może roślinność, taka jak łąka. W przypadku fotowoltaiki położonej na budynkach, nie będzie ona oddziaływała na powierzchnię ziemi. Pionowe turbiny wiatrowe zajmują niewielką powierzchnię, lub są montowane do budynków, w związku z czym ich oddziaływanie na grunt jest znikome. Pompy ciepła, wymagają niewielkiej, stabilnej powierzchni, co łączy się z lokalnym utwardzeniem gruntu.

Duże znaczenie dla zabezpieczenia gruntu przed degradacją ma również właściwe postępowanie z odpadami, zgodne z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach* oraz *Regulaminem utrzymania czystości i porządku na terenie gminy Raciąż* (uchwała nr XXI.115.2025 Rady Gminy Raciąż z dnia 31 października 2025 r.). Odpady wytwarzane na terenie opracowania należeć będą do grupy odpadów komunalnych oraz do odpadów

z sektora gospodarczego. W obu grupach odpadów mogą występować odpady zakwalifikowane zgodnie z przepisami szczególnymi do niebezpiecznych. Władze lokalne są zobowiązane między innymi do zapewnienia selektywnej zbiórki odpadów komunalnych oraz pojemników na odpady niebezpieczne i ich właściwe zagospodarowanie. Odpady powinny segregacji w miejscu wytworzenia i dalej być przekazywane do utylizacji. Projekt planu ustala nakaz, aby gromadzenie i usuwanie odpadów było prowadzone w sposób zgodny z ustaleniami przepisów odrębnych, czyli z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach*. Działania te powinny uwzględniać segregację odpadów i właściwego zabezpieczania odpadów niebezpiecznych.

Zapisy planu dotyczące podłączenia do odpowiednich sieci infrastruktury technicznej, w tym odprowadzania wód do ziemi powinny uniemożliwić lub zminimalizować ewentualne zanieczyszczenie powierzchni ziemi związane z funkcjonowaniem przyszłych terenów zabudowy.

6.6. Wpływ na krajobraz

Według Europejskiej Konwencji Krajobrazowej (2000) krajobraz jest to obszar, postrzegany przez ludzi, którego charakter jest wynikiem działania i interakcji czynników przyrodniczych i/lub ludzkich.

Na obszarze planu dominuje krajobraz otwarty o charakterze gruntu rolnego, z roślinami uprawnymi. Otoczenie tworzy mozaikę funkcji: od strony północnej występuje intensywnie użytkowana zabudowa zagrodowa, a poza nią obszar otoczony jest w całości przez inne pola uprawne. W niedalekiej odległości zlokalizowane są pojedyncze domy jednorodzinne. Ta struktura przestrzenna tworzy typowy krajobraz ekstensywnego obszaru wiejskiego.

Obszar nie jest zlokalizowany w granicach krajobrazów priorytetowych określonych w „Audycie krajobrazowym województwa mazowieckiego”, przyjętym uchwałą Nr 48/24 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 26 marca 2024 r. w *sprawie Audytu krajobrazowego województwa mazowieckiego*. W związku z brakiem występowania krajobrazów priorytetowych w granicach obszaru planu, nie podejmuje się kroków w celu utworzenia zapisów ograniczających negatywne skutki uchwalenia projektu na te krajobrazy.

Zgodnie z audytem krajobrazowym obszar planu reprezentuje krajobraz wiejski z przewagą mozaikowo rozmieszczonych użytków rolnych, tworzących pola średniej wielkości. Określono dla niego następujące rekomendacje:

- prowadzenie racjonalnej gospodarki rolnej zgodnie z zasadami zrównoważonego rozwoju oraz uwzględnieniem walorów tradycyjnego krajobrazu rolniczego;
- ochrona terenów otwartych przed rozpraszaniem zabudowy;
- realizacja inwestycji celu publicznego wyłącznie z uwzględnieniem walorów przyrodniczo-krajobrazowych;
- utrzymanie charakteru krajobrazu rolniczego z zachowaniem charakterystycznych układów przestrzennych miejscowości;
- ochrona przestrzeni rolniczej oraz ograniczanie zmiany przeznaczenia gruntów rolnych na cele nierolnicze, w szczególności gleb klas I-III;
- prowadzenie racjonalnej gospodarki surowcowej;
- przeciwdziałanie uciążliwości zapachowej;
- gospodarowanie terenem z uwzględnieniem możliwości wystąpienia poważnej awarii przemysłowej;
- ograniczanie zainwestowania terenów osuwiskowych;

- ograniczanie zainwestowania terenów zagrożonych powodzią;
- zachowanie i ochrona wartości historyczno-kulturowych i krajobrazowych obszarów i obiektów zabytkowych, m.in. poprzez wspieranie prac konserwatorskich, rewitalizację obiektów i obszarów zabytkowych oraz kulturowych, a także adaptację obiektów zabytkowych do nowych funkcji;
- ochrona i kształtowanie krajobrazu poprzez przeciwdziałanie dysharmonii, z uwzględnieniem obiektów i obszarów zabytkowych, a także kształtowanie estetyki przestrzeni, w tym podejmowanie tzw. "uchwał krajobrazowych";
- współpraca samorządów i podejmowanie działań zwiększających wiedzę i świadomość mieszkańców oraz pracowników jst w zakresie utrzymania i ochrony zasobów dziedzictwa przyrodniczego i kulturowego;
- ochrona walorów krajobrazowych w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym z zachowaniem zasad zrównoważonego rozwoju;
- ochrona jakości krajobrazu poprzez przeciwdziałanie dysharmonii i fragmentacji z zachowaniem zwartej charakteru zabudowy nawiązującej do istniejących obiektów i otoczenia;
- ograniczanie zmiany przeznaczenia gruntów leśnych na cele nieleśne;
- wykorzystanie walorów krajobrazowych i kulturowych dla rozwoju turystyki i rekreacji z poszanowaniem jakości krajobrazu;
- prowadzenie upraw w dobrej kulturze rolnej;
- zachowanie i ochrona seminaturalnych siedlisk śródpolnych oraz trwałych użytków zielonych;
- rozwój odnawialnych źródeł energii z uwzględnieniem wpływu inwestycji na krajobraz;
- odpowiednie gospodarowanie gruntami będącymi w zasięgu oddziaływania dominant wysokościowych i obszarowych, w celu ograniczenia ich niekorzystnego wpływu, w tym na krajobraz;
- utrzymanie naturalnych terenów zalewowych;
- umożliwienie naturalnej sukcesji ekologicznej na tereny porolne, nie objęte zabiegami agrotechnicznymi;
- po zakończeniu eksploatacji złoża przeprowadzenie rekultywacji terenu;
- po zakończeniu eksploatacji przeprowadzenie rekultywacji składowiska;
- prowadzenie wszelkiej działalności w sposób zrównoważony, minimalizujący negatywne oddziaływania w stosunku do obiektów i obszarów podlegających ochronie;
- podejmowanie działań dla osiągnięcia celów dotyczących obszarów i obiektów chronionych;
- prowadzenie monitoringu poeksploatacyjnego zrehabilitowanych składowisk odpadów;
- monitoring procesów osuwiskowych;
- zachowanie prawnych form ochrony zabytków oraz ustanawianie nowych form;
- integracja działań podejmowanych przez różne instytucje odpowiedzialne za ochronę przyrody, zabytków oraz planowanie przestrzenne, oparta na współpracy, komunikacji, wymianie informacji i wiedzy oraz monitoringu wypracowanych wspólnie działań;
- ochrona obszarów o korzystnych warunkach dla bytowania i migracji zwierząt;
- zachowanie powiązań między istniejącymi siedliskami w celu ochrony bioróżnorodności;
- przeciwdziałanie suszy na obszarach rolniczych poprzez stosowanie zabiegów ukierunkowanych na zatrzymanie lub spowolnienie odpływu wód;
- wprowadzanie zieleni izolacyjnej wokół obiektów uciążliwych dla środowiska

- i wpływających negatywnie na krajobraz;
- wdrażanie rozwiązań technologicznych minimalizujących negatywny wpływ na środowisko.

W wyniku uchwalenia projektu planu, na danym terenie będzie mogła powstać zabudowa z zachowaniem określonych wskaźników zabudowy, w tym dopuszczonej geometrii i koloru dachów, wysokości zabudowy i koloru elewacji, a także zasad zagospodarowania, między innymi w zakresie minimalnej powierzchni nowo wydzielanych działek. Realizacja ustaleń projektu planu będzie skutkowała przekształceniem lokalnego krajobrazu poprzez częściowe zastąpienie otwartej przestrzeni rolniczej zabudową produkcyjną z zakresu mieszalni pasz wraz z niezbędną infrastrukturą techniczną i komunikacyjną. Zmiana ta będzie prowadziła do zmniejszenia udziału terenów otwartych oraz wprowadzenia nowych dominant przestrzennych w postaci budynków i elementów zagospodarowania towarzyszącego. Jednocześnie planowane zagospodarowanie stanowi kontynuację istniejących procesów urbanizacyjnych, gdyż obszar położony jest w sąsiedztwie istniejącego intensywnie użytkowanego gospodarstwa rolnego. W związku z tym nie przewiduje się powstania nowego, izolowanego zespołu zabudowy ani istotnego naruszenia struktury przestrzennej tej części gminy.

Do głównych presji na krajobraz należeć będzie ograniczenie powierzchni gruntów rolnych, zmiana charakteru panoramy poprzez pojawienie się zabudowy i elementów infrastruktury technicznej, zwiększenie udziału powierzchni utwardzonych oraz lokalne zwiększenie natężenia ruchu samochodowego. W porze nocnej może również wystąpić wzrost natężenia sztucznego oświetlenia związanego z funkcjonowaniem terenów produkcyjnych.

Skala tych zmian będzie ograniczana przez ustalenia planu dotyczące maksymalnej wysokości zabudowy, udziału powierzchni biologicznie czynnej, maksymalnej powierzchni zabudowy oraz przeznaczenia części działki pod zieleń naturalną.

Z uwagi na brak występowania krajobrazów priorytetowych oraz położenie obszaru w strefie przejściowej pomiędzy terenami rolnymi a już istniejącą zabudową, przewidywane oddziaływanie na krajobraz będzie miało charakter lokalny, trwałe i umiarkowane, bez istotnego wpływu na walory krajobrazowe w skali gminy lub regionu. Przekształcenia będą stanowiły kontynuację istniejących procesów zagospodarowania przestrzennego, a nie wprowadzenie nowej funkcji w krajobrazie dotychczas niezurbanizowanym.

W związku z powyższym stwierdza się, że pomimo zmiany zagospodarowania obszaru planu, skutki jego realizacji nie powinny powodować znacznego negatywnego wpływu na krajobraz.

6.7. Wpływ na klimat

Proponowane zmiany mają charakter lokalny, dlatego brak jest istotnego wpływu na klimat. Emisja do powietrza pochodząca z dróg i z terenów zurbanizowanych, w tym działalności gospodarczej, będzie zgodna ze standardami emisji określonymi w Rozporządzeniu Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020 r. *w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów* (Dz. U. z 2020 r. poz. 1860).

Obecne tendencje zmian klimatu Polski wskazują na wzrost ocieplenia się klimatu, zwiększenie niedoborów wody oraz wzrost występowania groźnych zjawisk pogodowych. Długofalowe ocieplenie klimatu natomiast prowadzi do zmniejszania się bioróżnorodności i wymierania lub zmiany zasięgów występowania poszczególnych gatunków. Wprowadzanie nowej zabudowy przyczynia się do zmniejszania powierzchni terenów zielonych na rzecz

przestrzeni zagospodarowanych, co skutkować będzie dalszym ograniczaniem możliwości adaptacyjnych zwierząt i roślin.

W związku z przeznaczeniem pod zabudowę części terenów niezabudowanych i niezagospodarowanych na obszarze opracowania, zmiany topoklimatu mogą być związane ze zjawiskiem „wyspy ciepła”. Planowana zabudowa i utwardzenie terenu silniej się nagrzewają od terenów powierzchni biologicznie czynnej. Co więcej, budynki, w wyniku procesów technologicznych, mogą oddawać część ciepła na zewnątrz, jak również w okresie grzewczym wpływają na zwiększenie się temperatury powietrza w najbliższym otoczeniu.

Tereny zabudowy produkcyjnej muszą spełniać wymagania art. 144 ust. 2 ustawy *Prawo ochrony środowiska* i przepisów z Działu IV Rozdział 5 tejże ustawy mówiące o wprowadzaniu gazów i pyłów do powietrza. Ponadto ustala się obowiązek stosowania paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi. W celu ochrony klimatu, w projekcie planu ustalono stosowanie do ogrzewania budynków paliwa gazowego, ciekłego, energii elektrycznej lub źródeł energii odnawialnej, zgodnie z przepisami odrębnymi, z wyłączeniem turbin wiatrowych o poziomej osi obrotu, aby ograniczyć maksymalnie emisję i zapobiegać zmianom klimatu i topoklimatu.

Istotny jest zamiar lokalizacji elektrowni fotowoltaicznych, których oddziaływanie na klimat daje pozytywne efekty, zmniejszając globalną emisję dwutlenku węgla, przyczyniającego się do wzrostu temperatur.

6.8. Wpływ na zasoby naturalne

Zasoby naturalne są to powstałe w sposób naturalny elementy przyrody: surowce mineralne, gleby, wody, elementy przyrody ożywionej (rośliny i zwierzęta). Badając wpływ skutków realizacji planu na zasoby naturalne trzeba przeanalizować każdy z powyższych elementów.

Surowce mineralne są to minerały lub skały użyteczne, tj. kopaliny wydobyte z litosfery i poddane obróbce dostosowanej do wymagań użytkowników. Na obszarze planu nie ma zewidencjonowanych złóż kopalin, dlatego skutki realizacji planu nie wpływają na zasoby naturalne w tym zakresie.

Na obszarze planu znajdują się grunty niezabudowane, w tym głównie pastwiska. W wyniku uchwalenia planu i realizacji zabudowy gleby te nie będą mogły być dalej uprawiane, z tego względu prognozuje się wystąpienie negatywnego wpływu na gleby. Jednak w związku dużą ilością terenów użytkowanych rolniczo w obrębie całej gminy, zmiana ta nie powinna wpłynąć znacząco na gospodarowanie przestrzenią rolniczą w skali lokalnej oraz na gleby.

Wpływ skutków realizacji planu na wody i elementy przyrody ożywionej został omówiony we wcześniejszych podrozdziałach (6.1, 6.3).

6.9. Wpływ na zabytki

Na obszarze objętym planem nie występują obszary i obiekty, dla których obowiązują przepisy odrębne z zakresu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami.

W związku z powyższym, ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będą miały negatywnego wpływu na zabytki.

6.10. Wpływ na dobra materialne

Realizacja ustaleń projektu planu będzie prowadziła do uporządkowania sposobu zagospodarowania analizowanego obszaru poprzez określenie jednoznacznych zasad lokalizacji zabudowy oraz parametrów i wskaźników jej kształtowania. Ustalenia dotyczące

maksymalnej wysokości obiektów, intensywności zabudowy, maksymalnej powierzchni zabudowy, minimalnego udziału powierzchni biologicznie czynnej, geometrii dachów oraz zasad zagospodarowania terenów zieleni urządzonej będą sprzyjały zachowaniu ładu przestrzennego oraz harmonijnemu wpisaniu nowej zabudowy w istniejącą strukturę funkcjonalno-przestrzenną. Jednocześnie wyznaczenie terenu zieleni naturalnej złagodzi kontrast pomiędzy poszczególnymi sposobami zagospodarowania.

Wprowadzenie nowych funkcji będzie skutkowało zmianą charakteru krajobrazu z otwartego, rolniczego na częściowo zurbanizowany, jednak przekształcenie to będzie stanowiło kontynuację procesów zachodzących w otoczeniu obszaru opracowania, gdzie występuje już zabudowa mieszkaniowa i intensywnie użytkowana zabudowa zagrodowa. W związku z tym nie przewiduje się powstania istotnych konfliktów przestrzennych ani znaczącego obniżenia walorów krajobrazowych tej części gminy.

Uchwalenie planu przyczyni się również do wzrostu wartości użytkowej i funkcjonalnej terenów poprzez umożliwienie ich zagospodarowania zgodnie z przeznaczeniem określonym w planie. Wzrost wartości będzie wynikał przede wszystkim z możliwości realizacji zabudowy produkcyjnej na terenach dotychczas wykorzystywanych rolniczo, przy jednoczesnym zapewnieniu odpowiednich standardów zagospodarowania oraz ochrony środowiska wynikających z ustaleń planu.

6.11. Przewidywane oddziaływania na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

W granicach gminy Raciąż występują następujące formy ochrony przyrody: Obszar Natura 2000 Specjalny Obszar Ochrony Siedlisk Raciąż PLH140059, Nadwkrzański Obszar Chronionego Krajobrazu, Zespół przyrodniczo-krajobrazowy Pólka-Raciąż, a także 3 użytki ekologiczne i 9 pomników przyrody.

Obszar objęty planem zlokalizowany jest w granicach Nadwkrzańskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Z kolei najbliższym obszarem Natura 2000 jest Raciąż, zlokalizowany w odległości około 6,1 km od obszaru opracowania oraz Doliny Wkry i Mławki, zlokalizowana w odległości około 6,3 km od obszaru opracowania.

Zgodnie z art. 33 ust. 1 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody*, zabrania się podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000 lub wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami. Stosownie do art. 55 ust. 2 ustawy oś projekt dokumentu mpzp, o którym mowa w art. 46 lub 47, nie może zostać przyjęty, o ile nie zachodzą przesłanki, o których mowa w art. 34 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o *ochronie przyrody*, jeżeli ze strategicznej oceny oddziaływania na środowisko wynika, że może on znacząco negatywnie oddziaływać na obszar Natura 2000.

Dla Obszaru N2000 Raciąż (PLH140059) nie ustanowiono planu zadań ochronnych. Zgodnie ze Standardowym Formularzem Danych zagrożeniami dla tego obszaru są: nieintensywne koszenie (A03.03), spowodowane przez człowieka zmiany stosunków wodnych (J02), biotyczne i abiotyczne procesy naturalne (z wyłączeniem katastrof naturalnych) (K01) w tym: zmiana składu gatunkowego (sukcesja) (K02.01).

Dla obszaru N2000 Doliny Wkry i Mławki obowiązuje Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie i Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 31 marca 2014 r. w *sprawie ustanowienia planu zadań ochronnych dla*

obszaru Natura 2000 Doliny Wkry i Mławki PLB140008. Zgodnie z nim zagrożenia dla tego obszaru i jego przedmiotów ochrony obejmują: intensywne koszenie, drapieżnictwo, zmiana sposobu upraw, płodozmian, intensyfikacja rolnictwa, nawożenie (nawozy sztuczne), zabudowa rozproszona, wypalanie, melioracje i osuszanie, usuwanie osadów (mułu), sukcesja, gospodarka roślinnością wodną i przybrzeżną na potrzeby odwodnienia, inne rodzaje sportu i aktywnego wypoczynku, polowanie, wycinka lasów, czy usuwanie podszytu.

Przeznaczenie wskazane w planie będzie miało bezpośrednie stałe oddziaływanie na florę, faunę i powierzchnię ziemi w obszarze przeznaczonym pod zabudowę produkcyjną. Projektowane przeznaczenie terenu spowoduje ubytek zieleni niskiej, dalsze trwałe przekształcenie terenu oraz zmniejszenie powierzchni biologicznie czynnej. Jednakże, z uwagi na znaczną odległość obszaru objętego planem od granic obszarów Natura 2000 Raciąż i Doliny Wkry i Mławki, brak bezpośrednich powiązań hydrologicznych i ekologicznych oraz ograniczenia wynikające z ustaleń projektu planu w zakresie lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, nie przewiduje się wystąpienia negatywnego wpływu na cele i przedmiot ochrony tego obszaru Natura 2000 ani na integralność jego siedlisk przyrodniczych.

7. Rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, w tym na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru

W planie wprowadzono następujące rozwiązania, mające na celu minimalizację negatywnych oddziaływań na środowisko:

- ograniczenie lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko – zachowanie norm jakości środowiska określonych w przepisach szczegółowych;
- nakaz zachowania udziału powierzchni terenu biologicznie czynnego – zminimalizowanie negatywnego wpływu na różnorodność biologiczną i florę;
- szczegółowe ustalenia w zakresie gospodarki wodno-kanalizacyjnej – zachowanie jakości środowiska gruntowo-wodnego na terenie opracowania oraz ilości i jakości wód podziemnych;
- wprowadzenie terenu zieleni naturalnej, ograniczającej oddziaływanie planowanego zagospodarowania na tereny sąsiednie;
- zagospodarowanie odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi.

Ponadto podczas realizacji inwestycji postuluje się o:

- zachowanie zasad odnośnie do wycinki drzew, z uwzględnieniem wymagań przepisów prawa oraz działań minimalizujących, w tym zachowaniu zieleni wysokiej w stopniu maksymalnym,
- zakaz niszczenia siedlisk gatunków chronionych,
- przestrzeganie wszystkich przepisów o ochronie środowiska, w szczególności zaś, należy stosować się do zasad ochrony (w tym zakazów oraz odstępstw od zakazów) w stosunku do gatunków dziko występujących zwierząt, a także roślin grzybów podlegających ochronie gatunkowej mającej na celu zapewnienie przetrwania właściwego stanu okazów gatunków oraz ich siedlisk ostoi, wynikających z ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz wydanych na jej podstawie przepisów wykonawczych, tj.:
 - rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 16 grudnia 2016 r. w sprawie ochrony gatunkowej zwierząt (Dz. U. z 2022 r. poz. 2380),
 - rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w sprawie ochrony

gatunkowej roślin (Dz. U. z 2014 r., poz. 1409),

- rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 października 2014 r. w *sprawie ochrony gatunkowej grzybów* (Dz. U. z 2014 r., poz. 1408).

Powyższe ustalenia wynikają między innymi z konieczności uwzględnienia przepisów odrębnych dotyczących ochrony środowiska. Jednocześnie szczegółowe działania mające na celu zapobieganie, ograniczanie lub, w razie konieczności, kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko mogą zostać określone na dalszych etapach procesu inwestycyjnego, w szczególności w ramach postępowania w sprawie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko oraz w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Z tego względu na etapie sporządzania projektu planu nie wprowadza się szczegółowych rozwiązań dotyczących środków minimalizujących oddziaływanie poszczególnych przedsięwzięć, pozostawiając ich dobór do etapu właściwego dla oceny konkretnego zamierzenia inwestycyjnego.

8. Rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie biorąc pod uwagę cele i geograficzny zasięg dokumentu oraz cele, przedmiot ochrony i integralność obszaru Natura 2000

W tym rozdziale zostały przedstawione rozwiązania alternatywne do rozwiązań zawartych w projektowanym dokumencie. Opisano teoretyczne scenariusze możliwych rozwiązań przestrzennych.

Ze względu na znaczną odległość od obszarów Natura 2000 przedstawiono następujące dwa warianty alternatywne zagospodarowania przestrzennego:

- Wariant nr 1 – zaniechanie opracowywania planu,
- Wariant nr 2 – Dopuszczenie lokalizacji zabudowy produkcyjnej o większej uciążliwości (wariant inwestorski).

Wariant alternatywny nr 1

Skutki zaniechania opracowywania i uchwalenia planu zagospodarowania przestrzennego, będącego przedmiotem prognozy, zostały przedstawione w rozdziale 5.2. niniejszej prognozy oddziaływania na środowisko.

W przypadku pozostawienia ustaleń obecnie obowiązującego planu, przewiduje się utrzymanie dotychczasowego sposobu użytkowania obszaru, obejmującego przede wszystkim pastwiska. W perspektywie kilku lub kilkunastu lat nie należy spodziewać się istotnych zmian w strukturze użytkowania terenu, a podstawową funkcją obszaru nadal pozostanie produkcja rolna.

Wariant alternatywny nr 2

Wariant ten zakłada możliwość lokalizacji na analizowanym obszarze działalności produkcyjnej o większej potencjalnej uciążliwości niż planowana mieszalnia pasz. W takim przypadku mogłyby wystąpić bardziej intensywne oddziaływania na środowisko, w szczególności w zakresie emisji do powietrza, hałasu, zwiększonego ruchu pojazdów oraz potencjalnego oddziaływania na sąsiednie tereny zabudowy zagrodowej i rolniczej. Zastąpienie planowanej mieszalni pasz działalnością produkcyjną o większej uciążliwości mogłoby wiązać się również z większym zapotrzebowaniem na transport, energię i media oraz zwiększeniem emisji związanych z procesem technologicznym. W konsekwencji wariant taki należy uznać za mniej korzystny z punktu widzenia ochrony środowiska i warunków

życia mieszkańców w porównaniu z rozwiązaniem przyjętym w projekcie planu. Utrzymanie funkcji związanej z produkcją i mieszaniem pasz, przy jednoczesnym określeniu zasad zagospodarowania ograniczających możliwość wystąpienia nadmiernych oddziaływań, stanowi rozwiązanie bardziej adekwatne do istniejącego sposobu zagospodarowania oraz uwarunkowań środowiskowych obszaru.

9. Cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu ponadlokalnym, istotne z punktu widzenia projektowanego dokumentu, oraz sposoby, w jakich te cele i inne problemy środowiska zostały uwzględnione podczas opracowywania dokumentu

Praktycznie wszystkie dokumenty poruszające problematykę ochrony środowiska przyrodniczego na szczeblu wspólnotowym i krajowym wywodzą się z kilku dokumentów międzynarodowych. Obecnie za najważniejszą zasadę prowadzenia polityk i działań na różnych szczeblach administracyjnych oraz w różnych sektorach gospodarki uważa się zasadę zrównoważonego rozwoju, która sformułowana została na Konferencji Narodów Zjednoczonych „Środowisko i Rozwój” w Rio de Janeiro w 1992 roku (*Konwencja o różnorodności biologicznej*).

Innym ważnym dokumentem o charakterze międzynarodowym jest *Agenda XXI – Globalny Program Działania na XXI wiek*, który powstał w wyniku dyskusji nad podstawowymi wyzwaniami współczesnego świata. II część pt. „Ochrona i zarządzanie zasobami przyrody” stanowi najistotniejszą część przedmiotowego dokumentu odnoszącą się do problematyki ochrony środowiska. Składa się ona z 14 rozdziałów traktujących o potrzebach badań środowiska, zapobieganiu zagrożeniom, zwalczaniu negatywnych zjawisk w środowisku, ochronie zasobów środowiska, bezpiecznym gospodarcom itd.

Zaznaczyć należy, że Polska podpisała wiele dokumentów o charakterze międzynarodowym dotyczącym problematyki ochrony środowiska. Wymieć należy tu m.in. *Ramową konwencję Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu* (Nowy Jork, 9 maja 1992 r.) czy *Konwencję w sprawie transgranicznego przemieszczania zanieczyszczeń na dalekie odległości* (Genewa, 13 listopada 1979 r.).

Unia Europejska wyraża swoją troskę o środowisko przyrodnicze poprzez podejmowanie szeregu uchwał, rozporządzeń i dyrektyw unijnych. Do najważniejszych z nich zaliczyć należy:

- Uchwałę 87/C 328/01 z dnia 19 października 1987 r. Rady Wspólnot Europejskich i przedstawicieli rządów państw członkowskich uczestniczących w pracach Rady w sprawie kontynuacji i wdrożenia polityki Wspólnoty Europejskiej i programu działania w dziedzinie ochrony środowiska,
- Rozporządzenie Rady 1210/90/EWG z dnia 7 maja 1990 roku w sprawie utworzenia Europejskiej Agencji Ochrony Środowiska oraz sieci informacji i obserwacji,
- Dyrektywę Parlamentu Europejskiej i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy,
- Rozporządzenie Rady 3254/92/EWG z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie działań Wspólnoty w zakresie ochrony przyrody,
- Dyrektywę 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko.

Zaznaczyć należy, że wraz z wejściem Polski do Unii Europejskiej na wszystkie krajowe akty prawne nałożony został obowiązek dostosowania do prawa unijnego. Mimo, że większość przepisów polskiego prawa zostało już dostosowanych, to proces ten nie został jeszcze zakończony.

Podkreślić należy również fakt, że oceniając w projektowanym dokumencie realizację celów oraz sposobów ochrony środowiska w odniesieniu do prawa krajowego, zostaje jednocześnie spełniony warunek oceny w odniesieniu do szczebla międzynarodowego (bo dokumenty te są w swojej istocie bardzo ogólne) oraz wspólnotowego (bo zawiera swoje odpowiedniki w prawie polskim).

Wszystkie dokumenty prawne w Polsce odnosić się muszą do *Konstytucji Rzeczypospolitej Polski* przyjętej w 1997 roku - najważniejszego dokumentu prawnego w Polsce. W art. 5 *Konstytucji* stwierdzono, że Rzeczpospolita Polska zapewnia ochronę środowiska kierując się zasadą zrównoważonego rozwoju. Ponadto w niniejszym dokumencie ustala się ochronę środowiska jako obowiązek m.in. władz publicznych, które poprzez swoją politykę powinny zapewnić bezpieczeństwo ekologiczne współczesnemu i przyszłym pokoleniom.

Tab. 4. Sposób uwzględnienia zapisów dokumentów rangi międzynarodowej:

Nazwa dokumentu	Cel ochrony środowiska	Sposób uwzględnienia w projekcie planu
Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, Rio de Janeiro 1992 r. oraz Ramowa Konwencja Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu, Kioto 1997 r.	Powstrzymanie niekorzystnych zmian klimatycznych – ograniczenie emisji gazów cieplarnianych.	W zakresie zaopatrzenia w ciepło do celów grzewczych ustala się stosowanie paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi.
Konwencja w sprawie transgranicznego przemieszczania zanieczyszczeń na dalekie odległości, Genewa 1979 r.	Powstrzymanie przemieszczania się szkodliwych zanieczyszczeń na dalekie odległości.	W projekcie planu zakazano lokalizacji przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko, z wyjątkiem inwestycji celu publicznego.
Konwencja Krajobrazowa, Florencja 2000 r.	Ochrona krajobrazu definiowana jako działania na rzecz zachowania i utrzymywania ważnych lub charakterystycznych cech krajobrazu tak, aby ukierunkować i zharmonizować zmiany, które wynikają z procesów społecznych, gospodarczych i środowiskowych.	Dla projektu o planu ustalono wskaźniki oraz parametry zabudowy.

Źródło: Opracowanie własne.

Najważniejszym dokumentem poruszającym problem ochrony środowiska na Mazowszu jest Program ochrony środowiska dla województwa Mazowieckiego do roku 2030, przyjęty Uchwałą Nr 2/23 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 17 stycznia 2023 r. Podstawowym celem sporządzenia i uchwalenia Programu jest realizacja przez Województwo Mazowieckie polityki ochrony środowiska zbieżnej z założeniami najważniejszych dokumentów strategicznych i programowych. Program ma stanowić podstawę funkcjonowania systemu zarządzania środowiskiem łączącą wszystkie działania i dokumenty dotyczące ochrony środowiska i przyrody na szczeblu wojewódzkim.

Przy opracowaniu projektu planu uwzględniono cele ochrony środowiska ustanowione na szczeblu wojewódzkim. Zawarte one zostały m.in. w takich dokumentach jak:

- Regionalny Program Operacyjny Województwa Mazowieckiego na lata 2021– 2027,
- Plan Zagospodarowania Przestrzennego Województwa Mazowieckiego wraz z Planem zagospodarowania przestrzennego miejskiego obszaru funkcjonalnego Warszawy,

przyjęty uchwałą nr 188/388/18 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 14 listopada 2018 r.,

- Plan gospodarki odpadami dla województwa Mazowieckiego 2030 wraz z planem inwestycyjnym, przyjęty uchwałą Nr 9/25 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 25 lutego 2025 r.,
- Program ochrony środowiska dla województwa Mazowieckiego do roku 2030, przyjęty Uchwałą Nr 2/23 Sejmiku Województwa Mazowieckiego z dnia 17 stycznia 2023 r.,
- Roczna ocena jakości powietrza w województwie mazowieckim, WIOŚ, Warszawa,
- Plan gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Wisły.

Do najważniejszych celów ochrony środowiska zalicza się:

- ochronę powietrza atmosferycznego,
- utrzymanie i ochronę walorów krajobrazowych, przyrodniczych i kulturowych,
- ochrona wód, gleby i różnorodności biologicznej,
- przeciwdziałanie skutkom suszy i odporność na gwałtowne zjawiska pogodowe,
- ochrona zdrowia ludzi przed hałasem.

Po przeanalizowaniu i ocenie ww. celów ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym stwierdzono, iż projekt planu realizuje je w zakresie:

- ochrony powietrza atmosferycznego przed szkodliwymi emisjami,
- utrzymania i ochrony walorów krajobrazowych, przyrodniczych i kulturowych, poprzez m.in. rozwiązania przestrzenne uwzględniające konieczność zachowania parametrów i wskaźników zabudowy gwarantujących zachowanie ładu przestrzennego, zapis odnoszący się do zachowania powierzchni biologicznie czynnej,
- ochrona różnorodności biologicznej poprzez zapisy odnośnie minimalnej powierzchni biologicznie czynnej oraz możliwości realizacji zieleni towarzyszącej (gatunków rodzimych);
- ochrony wód i gleby poprzez m.in. zapisy odnośnie gospodarki wodno-ściekowej oraz gospodarki odpadami,
- ochrony zdrowia ludzi przed hałasem, poprzez zapisy określające konieczność zapewnienia właściwego klimatu akustycznego na poszczególnych terenach objętych ochroną akustyczną.

Opracowany projekt planu uwzględnia, przy założeniu realizacji uwag zawartych w niniejszej prognozie, ograniczenie ujemnego wpływu zagospodarowania przestrzennego na środowisko przyrodnicze, a także ustala zasady tego zagospodarowania zgodnie z zasadami ochrony środowiska i polityką przestrzenną gminy.

Zgodnie z ustawą *Prawo ochrony środowiska*, w planach miejscowych należy zapewnić warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, między innymi poprzez (art. 72 ustawy):

- ustalanie programów racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi,
- zapewnianie kompleksowego rozwiązania problemów zabudowy (...), ze szczególnym uwzględnieniem gospodarki wodnej, odprowadzania ścieków, gospodarki odpadami, systemów transportowych i komunikacji publicznej oraz urządzania i kształtowania terenów zieleni,
- uwzględnianie konieczności ochrony wód, gleby i ziemi przed zanieczyszczeniem w związku z prowadzeniem gospodarki rolnej,
- zapewnianie ochrony walorów krajobrazowych środowiska i warunków klimatycznych,
- uwzględnianie innych potrzeb w zakresie ochrony powietrza, wód, gleby, ziemi,

ochrony przed hałasem, wibracjami i polami elektromagnetycznymi.

Ustawa wskazuje na zakres zagadnień, które należy uwzględnić. Projekt planu spełnia powyższe ustalenia, m.in. poprzez nakaz odprowadzania ścieków docelowo do kanalizacji sanitarnej, podłączenia do innych sieci infrastruktury technicznej, ustalenie zaopatrzenia w ciepło przez stosowanie wyłącznie paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi, w tym odnawialnymi źródłami energii, a także ograniczenia dotyczące lokalizacji przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko.

Zgodnie z art. 127 ust. 2 pkt 6 *Prawa ochrony środowiska*, ochrona zwierząt oraz roślin realizowana jest m.in. poprzez ograniczanie likwidacji terenów zieleni przez ustalenie minimalnej powierzchni terenów biologicznie czynnych, co zostało zrealizowane poprzez ustalenie minimalnych udziałów powierzchni terenu biologicznie czynnego oraz wprowadzenie pasów zieleni izolacyjnej.

Zasady ochrony wód i gospodarki wodno-ściekowej zgodne są z ustawą z dnia 18 lipca 2001 r. *Prawo wodne* i rozporządzeniami wykonawczymi do niej. Przyszła zabudowa musi być podłączona do projektowanej kanalizacji sanitarnej, a w przypadku jej braku do szczelnych zbiorników bezodpływowych. Odpowiednie ustalenia zostały zawarte w planie dotyczące podłączeń do odpowiednich sieci infrastruktury technicznej.

Analiza zapisów dotyczących środowiska przyrodniczo-kulturowego pozwala stwierdzić, że ustalenia projektu planu są zgodne z przesłaniami dokumentów rangi ponadlokalnej, wymienionych poniżej. Projekt planu odpowiada celom ochrony środowiska na wszystkich szczeblach (międzynarodowym, wspólnotowym, krajowym) poprzez wprowadzenie lub zachowanie ładu przestrzennego oraz przygotowanie i racjonalne wykorzystanie terenów inwestycyjnych.

10. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Według art. 10 ust. 2 Dyrektywy 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko państwa członkowskie Unii Europejskiej (w tym Polska) monitorują znaczący wpływ na środowisko, wynikający z realizacji planów i programów, aby między innymi, określić na wczesnym etapie nieprzewidziany niepożądany wpływ oraz aby mieć możliwość podjęcia odpowiedniego działania naprawczego.

Monitoring skutków realizacji postanowień przyjętego dokumentu w zakresie oddziaływania na środowisko może polegać np. na analizie i ocenie stanu poszczególnych komponentów środowiska w oparciu o wyniki pomiarów uzyskanych w ramach państwowego monitoringu środowiska (w tym przypadku należy pamiętać, że dane muszą się odnosić do obszaru objętego projektem planu) lub w ramach indywidualnych zamówień, na kontroli i ocenie zgodności wyposażenia terenu w infrastrukturę techniczną z ustaleniami przyjętego dokumentu.

Ustawa *Prawo ochrony środowiska* wskazuje, że badania monitoringowe prowadzi się z równoczesnym wykorzystaniem i rejestracją danych przestrzennych, dlatego ocena zmian zachodzących w środowisku omawianego obszaru może być oparta również na okresowym przeglądzie i rejestracji zmian w zagospodarowaniu przestrzennym tych terenów prowadzonych przez gminę Raciąż.

Za najistotniejsze z punktu widzenia ochrony środowiska, należy uznać monitorowanie w zakresie:

- wpływu realizacji zabudowy na powierzchnię ziemi (w szczególności na etapie budowy – częstotliwość w zależności od potrzeb, jednak nie mniej niż raz na rok, a następnie – raz

- na trzy lata);
- kontroli stanu jakościowego wód podziemnych (proponowane prowadzenie badań raz na dwa lata);
 - badania stanu jakościowego powietrza i kontrola stosowanych paliw do celów grzewczych i technologicznych (proponowane prowadzenie badań raz na dwa lata),
 - przeprowadzania okresowych kontroli dokumentów potwierdzających sposoby zagospodarowania;
 - monitorowania skuteczności zagospodarowania wód opadowych i roztopowych oraz stanu urządzeń służących retencji i infiltracji wód (proponowane kontrole raz na dwa lata);
 - kontroli stanu zieleni towarzyszącej, w szczególności utrzymania wymaganej powierzchni biologicznie czynnej oraz stanu zdrowotnego wykonanych nasadzeń (proponowane kontrole raz na dwa lata);
 - monitorowania klimatu akustycznego w przypadku lokalizacji działalności mogącej stanowić źródło hałasu, zwłaszcza w sąsiedztwie terenów zabudowy mieszkaniowej (w zależności od potrzeb lub w przypadku zgłoszenia uciążliwości);
 - monitorowania jakości powietrza, ze szczególnym uwzględnieniem emisji pyłu związanej z funkcjonowaniem mieszalni pasz, a także kontroli sprawności urządzeń ograniczających emisję pyłu i sposobu prowadzenia prac mogących powodować emisję niezorganizowaną (proponowane kontrole raz na dwa lata, a w przypadku stwierdzenia zwiększonego pylenia lub zgłoszenia uciążliwości – częściej, w zależności od potrzeb).

W pierwszym okresie po uchwaleniu planu może zaistnieć konieczność przeprowadzenia dodatkowych badań stanu środowiska lub zwiększenia ich częstotliwości, bądź dokładności, co umożliwiłoby określenie ewentualnych błędów nowego przeznaczenia i podjęcie działań zapobiegawczych lub naprawczych.

11. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Gmina Raciąż położona jest w północno-zachodniej części województwa mazowieckiego, w znacznej odległości od granic państwa, dlatego nie ma podstaw do prognozowania dalekosiężnych, transgranicznych oddziaływań na środowisko.

12. Podsumowanie, wnioski, zalecenia

Wszelkie inwestycje będące wynikiem ustaleń planu powodują następstwa w środowisku i w krajobrazie, zróżnicowane pod względem: momentu zaistnienia, czasu ich trwania, odwracalności, prawdopodobieństwa wystąpienia, szkodliwości (lub korzyści), przestrzennego zasięgu zmian, przestrzennego rozkładu zanieczyszczeń. Prognoza wykonywana dla planu ma za zadanie określić wpływ realizacji ustaleń planu na środowisko przyrodnicze.

Projektowane zmiany przestrzenne w planie nie powinny znacząco oddziaływać na środowisko przyrodnicze poza granicami opracowania. W związku z obowiązującymi wymogami w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego przed zanieczyszczeniem i degradacją walorów przyrodniczo-krajobrazowych, w ustaleniach planu zawarto warunki dotyczące:

- kształtowania ładu przestrzennego,
- ochrony środowiska i przyrody,
- wielkości i charakteru zabudowy,
- intensywności zabudowy,
- powierzchni terenu biologicznie czynnego,

- zaopatrzenia w media i inną infrastrukturę techniczną,
- zasady usuwania odpadów komunalnych, ścieków bytowych i przemysłowych, wód opadowych i roztopowych.

Przedstawione powyżej warunki zostały zawarte w planie poprzez m.in. poniższe zasady:

- ustalenie podziału funkcjonalnego oraz zasad dotyczących lokalizacji budynków i innych obiektów w przestrzeni, w tym na działkach budowlanych,
- ograniczenie lokalizacji przedsięwzięć znacząco oddziałujących na środowisko z dopuszczeniem jedynie inwestycji celu publicznego,
- określenie maksymalnej wysokości zabudowy,
- określenie minimalnej i maksymalnej intensywności zabudowy oraz maksymalnej powierzchni zabudowy,
- określenie minimalnego udziału powierzchni terenu biologicznie czynnego,
- nakaz podłączenia do zbiorczych sieci infrastruktury technicznej (w tym kanalizacji sanitarnej) z wyjątkiem odpowiednich dopuszczeń w planie,
- nakaz zagospodarowania odpadów zgodnie z przepisami odrębnymi, czyli z ustawą z dnia 14 grudnia 2012 r. *o odpadach*.

Plan w większości przeznaczają dotychczasowe tereny niezagospodarowane pod zabudowę. Stwarza to dodatkowe wymagania dla realizacji inwestycji:

- realizacja nowych obiektów winna być prowadzona zgodnie z wytycznymi zawartymi w planie, zwłaszcza w zakresie ustalonych norm intensywności zabudowy,
- inwestycje muszą spełniać wymogi ochrony środowiska,
- należy bezwzględnie wyegzekwować prawidłowe funkcjonowanie systemów technicznych obsługujących teren (zaopatrzenie w media, gospodarka wodno-ściekowa i odpadowa),
- energia cieplna powinna pochodzić z przyjaznych dla środowiska źródeł.

Podsumowując stwierdza się, że proponowane w projekcie planu rozwiązania, dotyczące obszaru zlokalizowanego w Jeżewie-Wesel na obszarze gminy Raciąż, odnoszą się przede wszystkim do wprowadzenia nowej zabudowy produkcyjnej z zakresu mieszalni pasz na terenach niezagospodarowanych. Należy założyć, że przy stosowaniu się do wyżej przedstawionych wytycznych prognozy, a także przy kontroli przez służby wojewódzkie i samorządowe prowadzonych inwestycji oraz przestrzeganiu zasad zagospodarowania wynikających z projektu planu, proponowane w nim zmiany sposobu zagospodarowania nie spowodują degradacji środowiska przyrodniczego.

W związku z powyższym projekt planu można więc uznać za zgodny z zasadami ochrony środowiska.

13. Streszczenie w języku niespecjalistycznym

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko stanowi jedną z części strategicznej oceny oddziaływania na środowisko przeprowadzanej dla projektu zintegrowanego planu inwestycyjnego dla działki nr ewid. 210 oraz części działki nr ewid. 62, obręb ewidencyjny Jeżewo Wesel, gmina Raciąż, zwanego dalej „planem”.

Zintegrowany Plan Inwestycyjny jest szczególną formą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, której podstawowym celem jest precyzyjne określenie zasad zagospodarowania i zabudowy wyznaczonego terenu pod planowane zamierzenie inwestycyjne. Głównym założeniem planu jest stworzenie formalnych i prawnych ram dla realizacji inwestycji, przy jednoczesnym zagwarantowaniu ładu przestrzennego, ochrony wartości przyrodniczych oraz właściwych warunków życia okolicznych mieszkańców.

Prognoza oddziaływania na środowisko została opracowana po to, aby w sposób obiektywny i wszechstronny ocenić, jak realizacja postanowień planu wpłynie na poszczególne elementy przyrody oraz na ludzi. Dokument ten analizuje stan środowiska przed wprowadzeniem zmian, przewiduje potencjalne zagrożenia oraz uciążliwości na etapie budowy i eksploatacji inwestycji, a także wskazuje obowiązkowe działania zabezpieczające. Dzięki temu mieszkańcy oraz organy podejmujące decyzje otrzymują pełną informację o skutkach środowiskowych planowanego przedsięwzięcia.

Teren objęty projektowanym planem charakteryzuje się sposobem użytkowania, który w przeważającej mierze obejmuje tereny niezabudowane, rolnicze lub nieużytki z lokalną zielenią nieurządzoną. W otoczeniu terenu występuje zabudowa o funkcji mieszkaniowej lub zagrodowej oraz lokalna sieć drogowa. Pod względem cech środowiskowych obszar ten wpisuje się w lokalny system przyrodniczy. Jakość powietrza atmosferycznego kształtowana jest głównie przez emisje związane z ogrzewaniem okolicznych budynków w okresie zimowym oraz ruch pojazdów na sąsiednich drogach. Klimat akustyczny na tym terenie jest względnie korzystny, a dominującym źródłem hałasu pozostaje komunikacja drogowa. Stosunki wodne charakteryzują się naturalnym wsiąkaniem wód opadowych w podłoże glebowe, bez rozbudowanej infrastruktury odwodnieniowej. Szata roślinna składa się głównie z powszechnie występujących gatunków traw.

Ustalenia projektu ZPI wprowadzają istotne zmiany w dotychczasowej strukturze przestrzennej terenu. Zamiast obecnego terenu niezabudowanego i rolniczego przewiduje się przeznaczenie działek pod nową funkcję inwestycyjną obejmującą zabudowę produkcyjną wraz z niezbędną infrastrukturą towarzyszącą, ciągami komunikacyjnymi, miejscami postojowymi oraz zapleczem technicznym i magazynowym. Realizacja ustaleń planu wiąże się ze zwiększeniem powierzchni uszczelnionej (utwardzonej) w postaci budynków, placów manewrowych oraz dróg wewnętrznych. Przekształceniu ulegnie ukształtowanie powierzchni ziemi w granicach prac budowlanych, a dotychczasowa roślinność zostanie w części zastąpiona nową zabudową oraz zorganizowaną zielenią towarzyszącą. Zmieni się również natężenie ruchu drogowego w rejonie inwestycji, co jest naturalnym skutkiem uruchomienia nowego obiektu.

Najbardziej odczuwalnym dla okolicznych mieszkańców etapem realizacji inwestycji będą prace budowlane i montażowe. W tym okresie kluczowym czynnikiem uciążliwości środowiskowej będzie emisja pyłu do powietrza atmosferycznego. Pylenie będzie powstawać w wyniku robót ziemnych, wykopów, niwelacji terenu, profilowania podłoża, a także podczas transportu, rozładunku i składowania materiałów budowlanych oraz kruszyw. Dodatkowym źródłem uciążliwości jest tzw. pylenie wtórne. Powstaje ono w sytuacji, gdy powiewy wiatru lub ruch kół pojazdów budowlanych porywają pył osiadły na drogach dojazdowych i placu manewrowym. Pylenie to ma charakter okresowy i lokalny – występuje głównie w dniach suchych i wietrznych, a jego zasięg ogranicza się bezpośrednio do sąsiedztwa terenu budowy oraz dróg transportowych.

W fazie eksploatacji inwestycji emisja pyłów ulegnie znacznemu ograniczeniu i ustabilizowaniu. Ewentualne uciążliwości pyłowe mogą wiązać się wyłącznie z ruchem pojazdów dostawczych i osobowych (pylenie ze ścierania nawierzchni, opon i hamulców oraz unoszenie pyłu z dróg) bądź z ewentualnymi procesami przeładunkowymi materiałów sypkich. Właściwe utwardzenie i utrzymanie w czystości dróg oraz placów wewnętrznych wyeliminuje ryzyko znaczącego pylenia wtórnego w codziennym funkcjonowaniu obiektu.

W etapie budowy wystąpi okresowy wzrost hałasu wywołany pracą ciężkiego sprzętu (koparki, spycharki, walce) oraz ruchem samochodów ciężarowych. W etapie eksploatacji źródłem hałasu będzie ruch pojazdów dojeżdżających do obiektu oraz urządzenia techniczne

(np. wentylatory, klimatyzatory). Oddziaływanie to będzie miało charakter stały, lecz ograniczy się do wartości dopuszczalnych prawem na granicach terenu chronionego akustycznie.

Zwiększenie powierzchni utwardzonej wpłynie na sposób odprowadzania wód opadowych. Bezpośrednie wsiąkanie opadów zostanie zastąpione ujęciem wód opadowych w systemy retencyjne lub odwadniające. Ewentualne zagrożenie dla wód mogłoby powstać w przypadku wycieku płynów eksploatacyjnych z pojazdów, co wymaga zastosowania odpowiednich urządzeń podczyszczających (np. separatorów substancji ropopochodnych).

Na etapie budowy nastąpi usunięcie wierzchniej warstwy gleby (próchnicy) oraz przekształcenie struktury gruntu pod fundamenty i utwardzenia. Po zakończeniu prac gleba na terenach nieprzeznaczonych pod zabudowę zostanie zrekultywowana i zagospodarowana pod zieleń.

Realizacja planu wiąże się z usunięciem części istniejącej zieleni niskiej. Będzie to skutkowało przekształceniem dotychczasowych siedlisk drobnego ptactwa i gryzoni. Zmianie ulegnie krajobraz lokalny – w miejsce terenu otwartego powstanie nowa forma architektoniczna, wpisująca się w otaczającą tkankę urbanistyczną.

Teren objęty projektem ZPI znajduje się w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu. W toku prac nad prognozą przeanalizowano ustalenia aktu prawnego tworzącego ten obszar (uchwały sejmiku województwa) pod kątem obowiązujących na jego terenie zakazów, nakazów i ograniczeń. W przeanalizowanym zakresie ustalono, że ustalenia planu oraz parametry planowanej inwestycji zostały sformułowane w sposób niestwarzający kolizji z zakazami obowiązującymi w granicach OChK (m.in. w zakresie ochrony rzeźby terenu, stosunków wodnych oraz wartościowych siedlisk). Ponadto wskazane w planie parametry zabudowy (m.in. maksymalna wysokość obiektów, wskaźnik intensywności zabudowy oraz wymóg zachowania odpowiedniego udziału powierzchni biologicznie czynnej) zapobiegają degradacji walorów wizualnych i estetycznych krajobrazu. Inwestycja zostanie wkomponowana w otoczenie bez tworzenia agresywnych dominant przestrzennych. Realizacja ustaleń ZPI nie doprowadzi do przerwania lokalnych powiązań przyrodniczych ani do utraty kluczowych funkcji ekologicznych pełnionych przez ten obszar w strukturze OChK.

Teren planowanej inwestycji znajduje się poza obszarami sieci Natura 2000 oraz poza granicami pozostałych form ochrony przyrody (takich jak parki narodowe, rezerваты przyrody czy parki krajobrazowe). Ze względu na odległość od najbliższych obszarów Natura 2000 oraz lokalny, zamknięty charakter potencjalnych uciążliwości (w tym emisji pyłowych i hałasu), prognoza wykazuje brak bezpośredniego oraz pośredniego negatywnego wpływu na cele ochrony, integralność oraz spójność sieci Natura 2000.

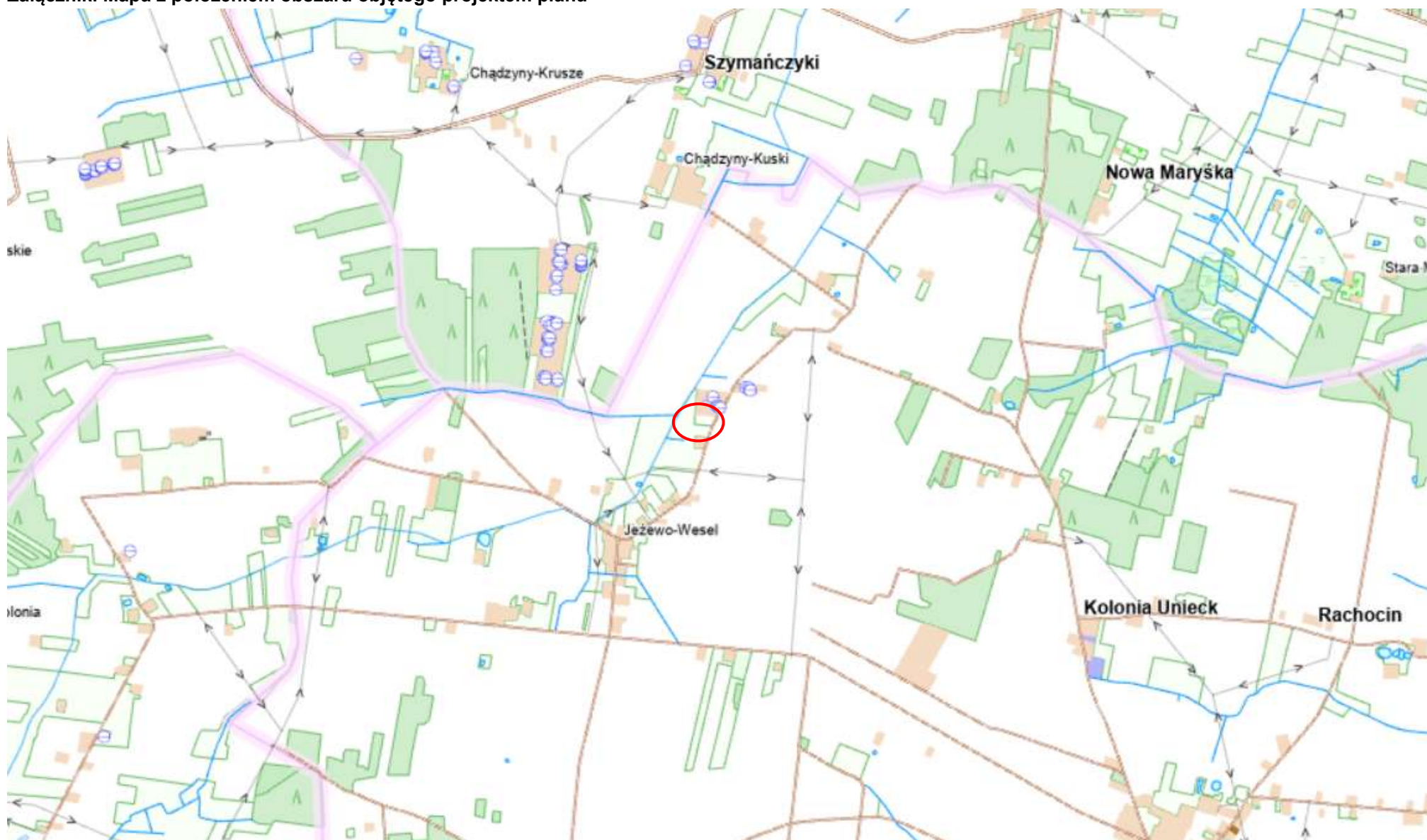
Aby wyeliminować lub maksymalnie ograniczyć potencjalne uciążliwości dla mieszkańców oraz środowiska – ze szczególnym uwzględnieniem ochrony przed pyleniem i hałasem – w prognozie oraz w ustaleniach planu wskazano zestaw obowiązkowych środków minimalizujących. Realizacja ustaleń zintegrowanego planu inwestycyjnego wiąże się ze zmianą sposobu użytkowania terenu i wprowadzeniem nowych funkcji gospodarczych lub budowlanych. Zmiany te nieuniknienie wywołają pewne przekształcenia w lokalnym środowisku, z których najbardziej zauważalne w fazie budowy będą okresowe uciążliwości pyłowe oraz zwiększony poziom hałasu i ruchu drogowego.

Prognoza oddziaływania na środowisko jednoznacznie wskazuje, że uciążliwości te będą miały charakter przejściowy, odwracalny i ograniczony do najbliższego otoczenia inwestycji. W fazie eksploatacji, dzięki zastosowaniu rozwiązań technicznych i organizacyjnych, poziom emisji zanieczyszczeń do powietrza, poziom hałasu oraz stan wód

i gleb będą mieścić się w granicach norm określonych obowiązującymi przepisami prawa.

Podsumowując, realizacja ustaleń planu – przy bezwzględnym przestrzeganiu nałożonych środków minimalizujących – nie spowoduje trwałego i nieodwracalnego pogorszenia stanu środowiska przyrodniczego ani nie wpłynie znacząco negatywnie na jakość życia i zdrowie okolicznych mieszkańców. Z punktu widzenia ochrony środowiska projekt Zintegrowanego Planu Inwestycyjnego ocenia się jako możliwy do realizacji.

Załącznik. Mapa z położeniem obszaru objętego projektem planu

Źródło: geoportal.gov.pl

OŚWIADCZENIE

Zgodnie z art. 51 ust. 2 pkt 1 lit. f ustawy z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko* (Dz. U. z 2026 r., poz. 670), w związku z art. 74a ust. 2 ww. ustawy oświadczam, że:

- ☐ ukończyłem, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, co najmniej studia pierwszego stopnia lub studia drugiego stopnia, lub jednolite studia magisterskie na kierunkach związanych z kształceniem w obszarze:
- a) nauk ścisłych z dziedzin nauk chemicznych,
 - b) nauk przyrodniczych z dziedzin nauk biologicznych oraz nauk o Ziemi,
 - c) nauk technicznych z dziedzin nauk technicznych z dyscyplin: biotechnologia, górnictwo i geologia inżynierska, inżynieria środowiska,
 - d) nauk rolniczych, leśnych i weterynaryjnych z dziedzin nauk rolniczych, nauk leśnych.
- ☒ ukończyłem, w rozumieniu przepisów o szkolnictwie wyższym, co najmniej studia pierwszego stopnia lub studia drugiego stopnia, lub jednolite studia magisterskie i posiadam co najmniej 5-letnie doświadczenie w pracach w zespołach przygotowujących raporty o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognozy oddziaływania na środowisko, lub brałem udział w przygotowaniu co najmniej 5 raportów o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko lub prognoz oddziaływania na środowisko.

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Michał Chlebowski
urbanista
nr wpisu do Zespołu Taj. Okręgowej
Izby Urbanistów Z-561

.....
(podpis autora prognozy oddziaływania na
środowisko, a w przypadku zespołu autorów -
kierującego tym zespołem)